Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº 40 1 OKT. 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

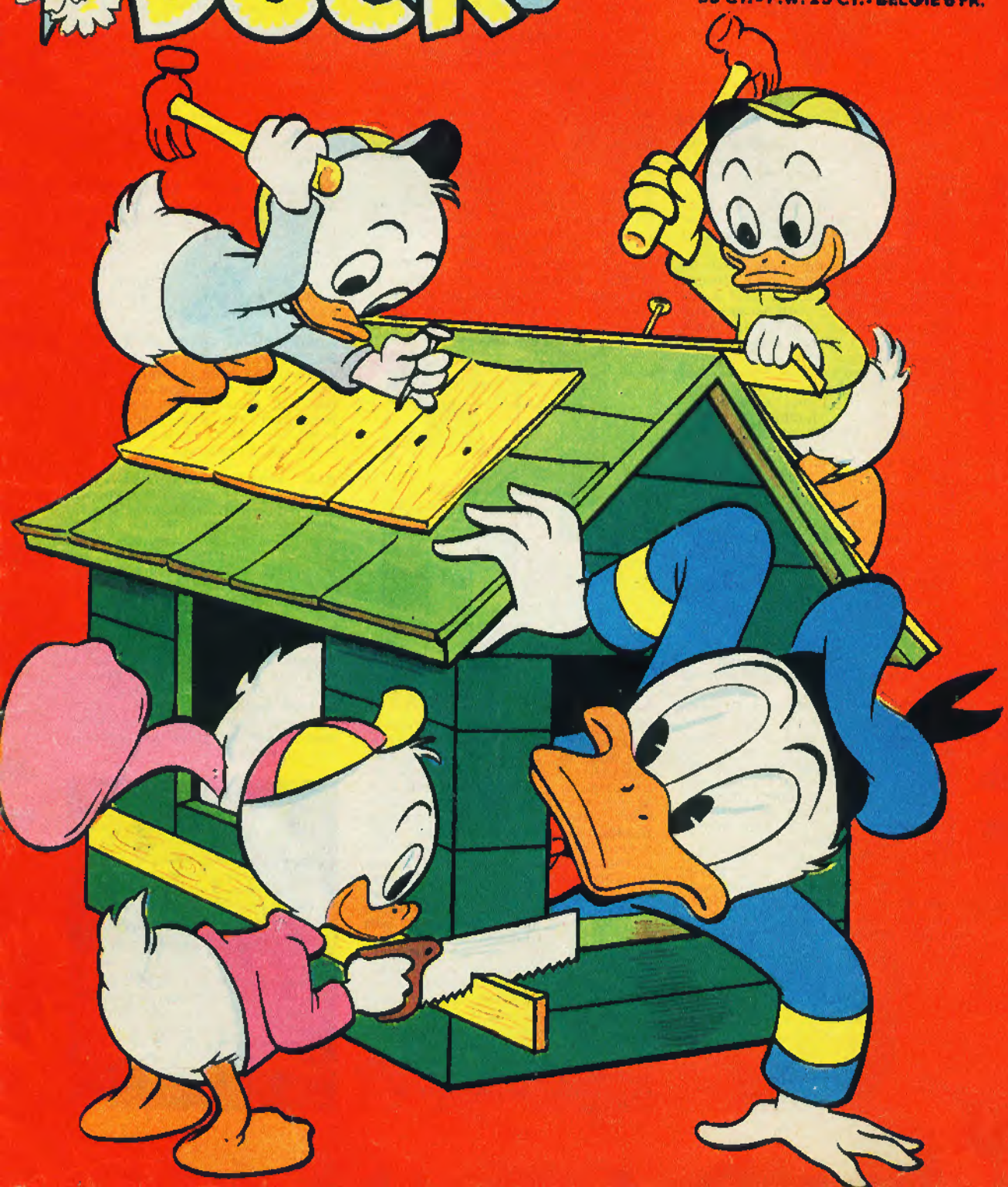

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Goofy loopt op 't ogenblik rond met een heleboel blauwe plekken, een paar forse bulten en z'n hoofd in een groot, wit verband.
Hij heeft van de week een heel pijnlijk avontuur beleefd. Maar laat ik 't jullie van het begin af aan vertellen.
Er waren een paar stenen van de voorgevel van z'n huis losgeraakt. Goofy besloot er zelf nieuwe stenen in te zetten. Aan het dak maakte hij een stevige balk vast met een katrol, stapelde wat stenen in een kist en hees die omhoog. Toen de kist boven was, maakte hij beneden het touw vast, ging zelf — met 'n ladder — naar boven en haalde de oude, verweerde stenen er uit. Opgewekt fluitend metselde hij met nieuwe stenen het gat dicht en het zag er nog niet eens zo gek uit. Na een uurtje was hij klaar.
Goofy deed de stenen, die hij over had en de oude stenen in de kist en goolde er ook een stapel stenen bij, die nog op het dak lagen. Toen ging hij naar beneden en maakte het touw los om de kist omlaag te laten zakken. Maar die kist met stenen bleek nu veel zwaarder te zijn dan hijzelf!
Goofy greep zich wanhopig vast aan het touw en daar ging hij, naar boven, terwijl de kist omlaag kwam.
Onderweg kwam hij de kist tegen en dat kostte hem de eerste blauwe plekken. De kist sloeg tegen de grond, de bodem viel er uit, toen ook de stenen, en nu sulsde Goofy omlaag, omdat de lege kist lichter was dan hij natuurlijk!
Met een bonk kwam Goofy op de begane grond aan: bulten en nog meer blauwe plekken.
Van de schrik liet hij het touw schieten. De kist, die hoog boven hem in de lucht hing, schoot omlaag en kwam boven op z'n hoofd terecht. Een hoofd, waar omheen nu een prachtig verband prijkt.

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 40

Van links naar rechts invullen:
1. middenste gedeelte van een circus; 2. gebruik je bij het drinken; 3. gevlochten snoer; 4. honderd centimeter; 5. tegenovergestelde van zwak; 6. glissen; 7. grondstof voor sigaren.
Als je alle woorden hebt ingevuld, schrijf je de letters, die in de geel gekleurde hokjes staan, in de volgorde van 1 tot en met 7, op. Onder iedere letter schrijf je daarna de daaropvolgende letter van het alfabet. Als in het gekleurde bokje bv. een a komt te staan, zet je er onder dus een b, komt er een d te staan, dan zet je er een e onder. Je zult dan zien dat je de naam krijgt van een voorwerp, dat je gebruikt om iets open te maken.
Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur deze vóór 6 oktober, als je in Nederland woont, aan: DONALD DUCK: Postbus 792, A'dam, en als je in België woont aan: DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 40". Veel succes!

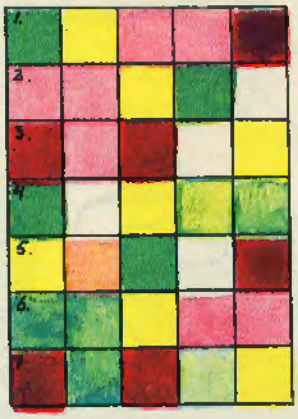

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 33.
1ste prijs: Z. Corstjens, **Maaseik** (B.)
2de prijs: C. J. Klop, **Ter Heyde a. Z.**
3e t/m 12e prijs: Gerrieneke Harskamp, **Houten**; Japie Oostindiën, **Barsingerhorn**; Marion van Gelderen, **Den Haag**; Tonny de Hullu, **Retranchement**; Ria Broeder, **Broek in Waterland**; O. Schulling, **Gieterveen**; Tineke Köhlenberg, **Wassenaar**; Rein Reinsma, **Nijemirdum**; Martien C. v. Duyn, **Zandvoort aan Zee**; Henk Brandsma, **Kampen**.
13 t/m 22e prijs: Bog Snep, **Rotterdam**; Bertien Rouwette, **Uhachsberg**; Ger Keller, **Eindhoven**; Wimmie Hartog, **Sliedrecht**; Drieske Peters, **Elst**; Mijntje v. d. Meyden, **Herwijnen**; Corrie Pons, **Maasland**; Helko Dorenbos, **Oude Pekela**; Jan Cremers, **Amsterdam**; Anne Pieter de Rooy, **Brasschaat** (België).
De oplossing van prijsvraag no 38 luidt: KAPPER.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik denk dat jullie er nu wel weer een beetje aan gewend zijn, aan het op school zitten en aan het huiswerk maken, hè? Als jullie wat tijd over hebben, schrijf dan 'ns een briefje naar: DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

BERTHA VAN REMMERDEN, MAURIK. Hoe bevalt het je op de Huishoudschool, Bertha? Kun je al veel lekkere dingen klaarmaken? Als er 'ns keer iets niet helemaal goed is, mogen jullie het dan zelf opeten? Katrien Duck vertelde mij namelijk dat het in háár tijd altijd zo ging!

ROBERT GASTHUIZEN, GROESBEEK. Ik vind het fijn dat je het verhaal van Pipo en Mammaloe zo leuk en zo spannend vindt, Robert! Ik denk dat ik wel net zo benieuwd ben naar hoe het afloopt als jij! Lees je ook iedere week de avonturen van de Vijf?

RIA MOREE, SIMONSHAVEN. Ik heb je groeten overgebracht aan lederen in Duckstad, Ria. Op een verhaal van Wolfje zul je nog even moeten wachten, maar in deze Donald Duck staat wèl een verbaaltje van de grote Boze Wolf, die natuurlijk weer achter de drie biggetjes aanzit!

FRANS MILTENBURG, DEN BOSCH. Je hebt me een leuk briefje geschreven, Frans! En de tekening, die je erbij hebt gedaan, vond ik prachtig! Natuurlijk heb ik hem boven m'n bureau gehangen, wat dacht je nou! Alle leuke tekeningen van jullie krijgen daar een plaatsje.

Wij menen goed te doen abonnees, die gewend zijn het abonnementsgeld per kwartaal te betalen er op attent te maken, dat binnenkort de kwitanties voor het laatste kwartaal van 1960 zullen worden aangeboden.

Daar dit laatste kwartaal 14 kalenderweken telt en U derhalve 14 afleveringen zult ontvangen, zal ook de laatste kwartaal-kwitantie van 1960 betrekking hebben op 14 afleveringen en bijgevolg f 3,50 bedragen.

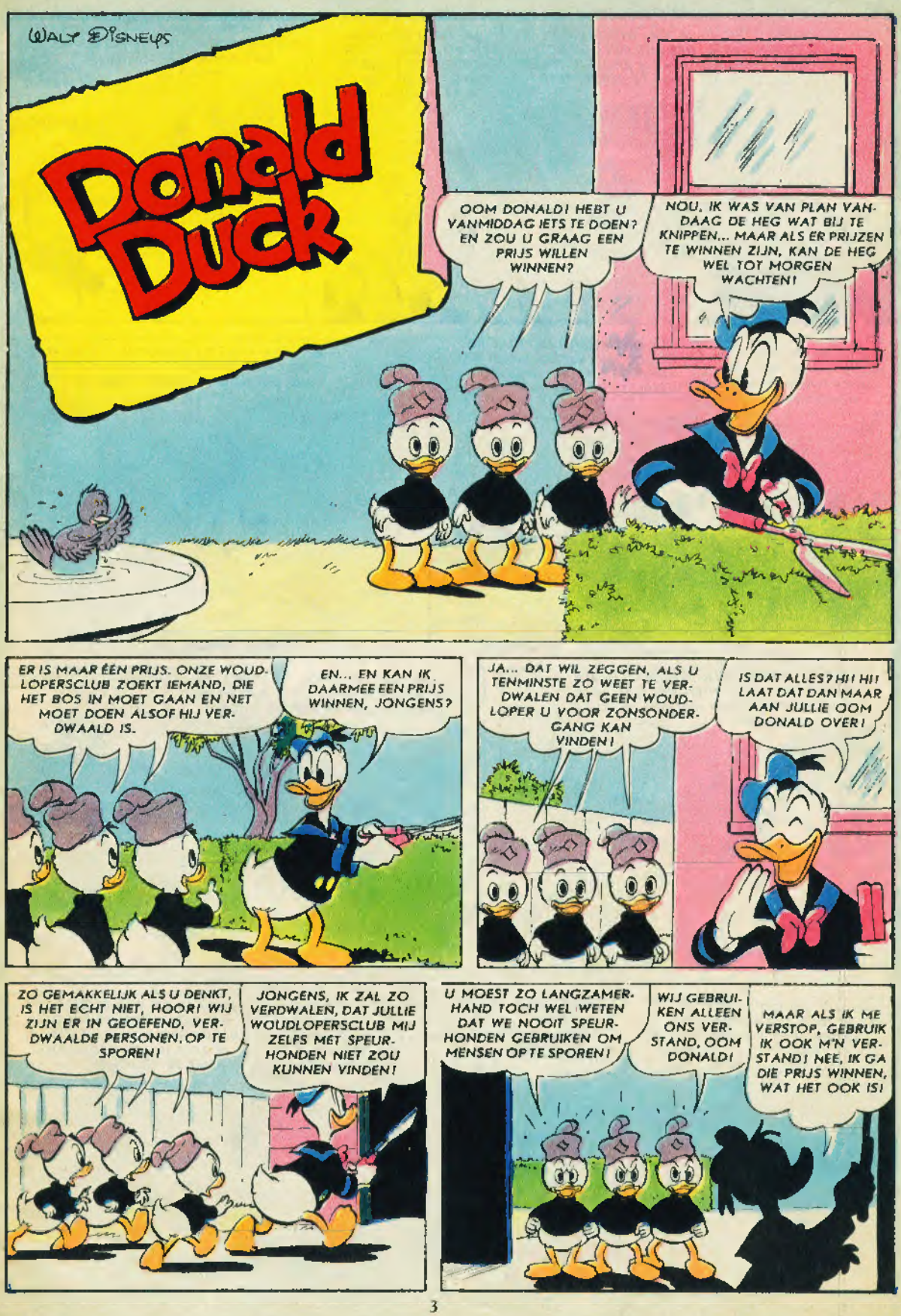
WALT DISNEY'S
Donald Duck
OOM DONALD! HEBT U VANMIDDAG IETS TE DOEN? EN ZOU U GRAAG EEN PRIJS WILLEN WINNEN?
NOU, IK WAS VAN PLAN VANDAAG DE HEG WAT BIJ TE KNIPPEN... MAAR ALS ER PRIJZEN TE WINNEN ZIJN, KAN DE HEG WEL TOT MORGEN WACHTEN!
ER IS MAAR ÉÉN PRIJS. ONZE WOUDLOPERSCLUB ZOEKT IEMAND, DIE HET BOS IN MOET GAAN EN NET MOET DOEN ALSOF HIJ VERDWAALD IS.
EN... EN KAN IK DAARMEE EEN PRIJS WINNEN, JONGENS?
JA... DAT WIL ZEGGEN, ALS U TENMINSTE ZO WEET TE VERDWALEN DAT GEEN WOUDLOPER U VOOR ZONSONDERGANG KAN VINDEN!
IS DAT ALLES? HI! HI! LAAT DAT DAN MAAR AAN JULLIE OOM DONALD OVER!
ZO GEMAKKELIJK ALS U DENKT, IS HET ECHT NIET, HOOR! WIJ ZIJN ER IN GEOEFEND, VERDWAALDE PERSONEN, OP TE SPOREN!
JONGENS, IK ZAL ZO VERDWALEN, DAT JULLIE WOUDLOPERSCLUB MIJ ZELFS MET SPEURHONDEN NIET ZOU KUNNEN VINDEN!
U MOEST ZO LANGZAMERHAND TOCH WEL WETEN DAT WE NOOIT SPEURHONDEN GEBRUIKEN OM MENSEN OP TE SPOREN!
WIJ GEBRUIKEN ALLEEN ONS VERSTAND, OOM DONALD!
MAAR ALS IK ME VERSTOP, GEBRUIK IK OOK M'N VERSTAND! NEE, IK GA DIE PRIJS WINNEN, WAT HET OOK IS!

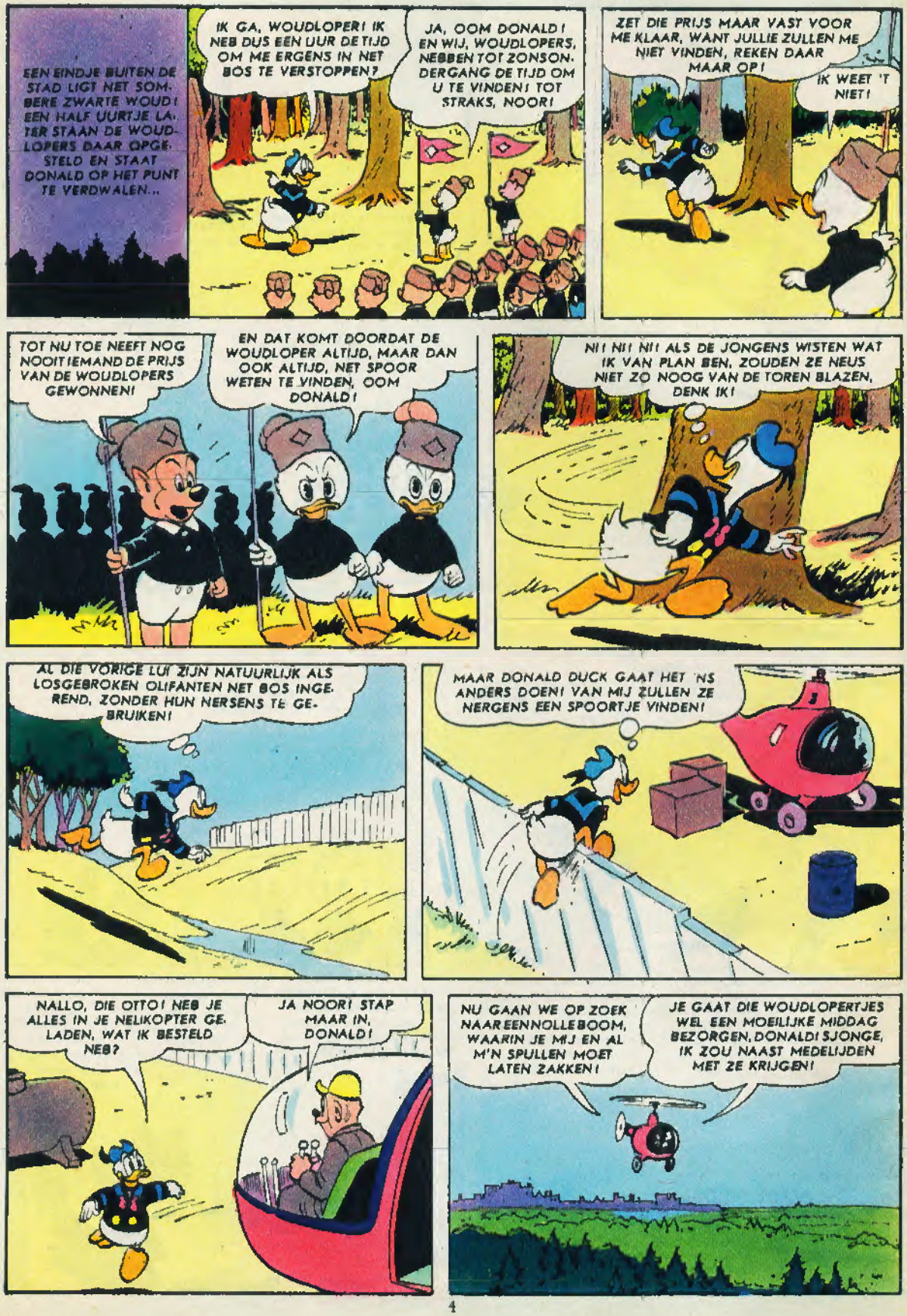
EEN EINDJE BUITEN DE STAD LIGT HET SOMBERE ZWARTE WOUD! EEN HALF UURTJE LATER STAAN DE WOUDLOPERS DAAR OPGESTELD EN STAAT DONALD OP HET PUNT TE VERDWALEN...
IK GA, WOUDLOPER! IK HEB DUS EEN UUR DE TIJD OM ME ERGENS IN HET BOS TE VERSTOPPEN?
JA, OOM DONALD! EN WIJ, WOUDLOPERS, HEBBEN TOT ZONSONDERGANG DE TIJD OM U TE VINDEN! TOT STRAKS, NOOR!
ZET DIE PRIJS MAAR VAST VOOR ME KLAAR, WANT JULLIE ZULLEN ME NIET VINDEN, REKEN DAAR MAAR OP!
IK WEET 'T NIET!
TOT NU TOE HEEFT NOG NOOIT IEMAND DE PRIJS VAN DE WOUDLOPERS GEWONNEN!
EN DAT KOMT DOORDAT DE WOUDLOPER ALTIJD, MAAR DAN OOK ALTIJD, NET SPOOR WETEN TE VINDEN, OOM DONALD!
NU! NU! NU! ALS DE JONGENS WISTEN WAT IK VAN PLAN BEN, ZOUDEN ZE NEUS NIET ZO NOOG VAN DE TOREN BLAZEN, DENK IK!
AL DIE VORIGE LUI ZIJN NATUURLIJK ALS LOSGEBROKEN OLIFANTEN NET BOS INGEREND, ZONDER HUN HERSENS TE GEBRUIKEN!
MAAR DONALD DUCK GAAT HET 'NS ANDERS DOEN! VAN MIJ ZULLEN ZE NERGENS EEN SPOORTJE VINDEN!
HALLO, DIE OTTO! HEB JE ALLES IN JE HELIKOPTER GELADEN, WAT IK BESTELD HEB?
JA NOOR! STAP MAAR IN, DONALD!
NU GAAN WE OP ZOEK NAAR EEN NOLLEBOOM, WAARIN JE MIJ EN AL M'N SPULLEN MOET LATEN ZAKKEN!
JE GAAT DIE WOUDLOPERTJES WEL EEN MOEILIJKE MIDDAG BEZORGEN, DONALD! SJONGE, IK ZOU NAAST MEDELIJDEN MET ZE KRIJGEN!

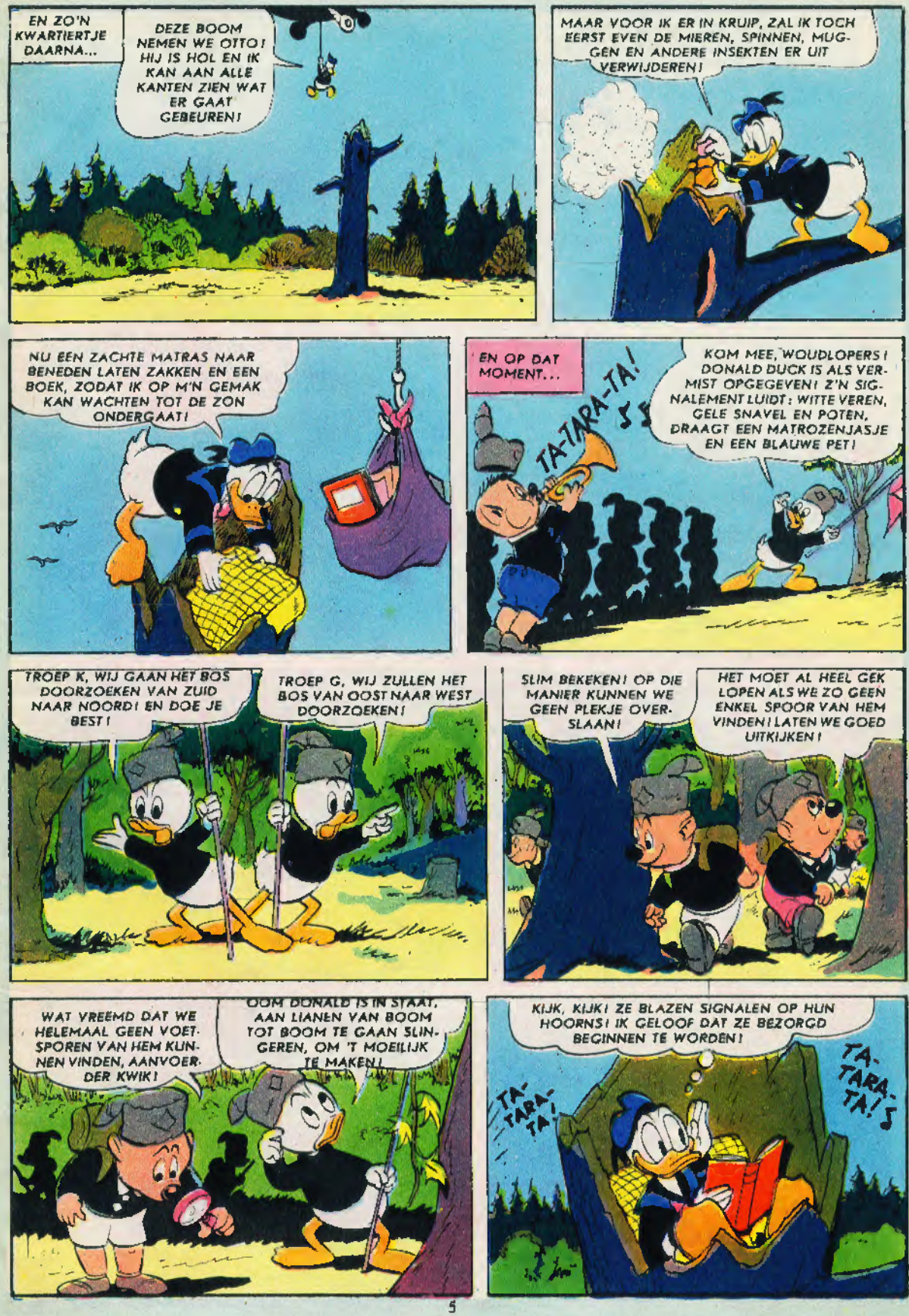
EN ZO'N KWARTIERTJE DAARNA...
DEZE BOOM NEMEN WE OTTO! HIJ IS HOL EN IK KAN AAN ALLE KANTEN ZIEN WAT ER GAAT GEBEUREN!
MAAR VOOR IK ER IN KRUIP, ZAL IK TOCH EERST EVEN DE MIEREN, SPINNEN, MUGGEN EN ANDERE INSEKTEN ER UIT VERWIJDEREN!
NU EEN ZACHTE MATRAS NAAR BENEDEN LATEN ZAKKEN EN EEN BOEK, ZODAT IK OP M'N GEMAK KAN WACHTEN TOT DE ZON ONDERGAAT!
EN OP DAT MOMENT...
TA-TARA-TA!
KOM MEE, WOUDLOPERS! DONALD DUCK IS ALS VERMIST OPGEGEVEN! Z'N SIGNALEMENT LUIDT: WITTE VEREN, GELE SNAVEL EN POTEN, DRAAGT EEN MATROZENJASJE EN EEN BLAUWE PET!
TROEP K, WIJ GAAN HET BOS DOORZOEKEN VAN ZUID NAAR NOORD! EN DOE JE BEST!
TROEP G, WIJ ZULLEN HET BOS VAN OOST NAAR WEST DOORZOEKEN!
SLIM BEKEKEN! OP DIE MANIER KUNNEN WE GEEN PLEKJE OVERSLAAN!
HET MOET AL HEEL GEK LOPEN ALS WE ZO GEEN ENKEL SPOOR VAN HEM VINDEN! LATEN WE GOED UITKIJKEN!
WAT VREEMD DAT WE HELEMAAL GEEN VOETSPOREN VAN HEM KUNNEN VINDEN, AANVOERDER KWIK!
OOM DONALD IS IN STAAT, AAN LIANEN VAN BOOM TOT BOOM TE GAAN SLINGEREN, OM 'T MOEILIJK TE MAKEN!
KIJK, KIJK! ZE BLAZEN SIGNALEN OP HUN HOORNS! IK GELOOF DAT ZE BEZORGD BEGINNEN TE WORDEN!
TA-TARA-TA!
TA-TARA-TA!

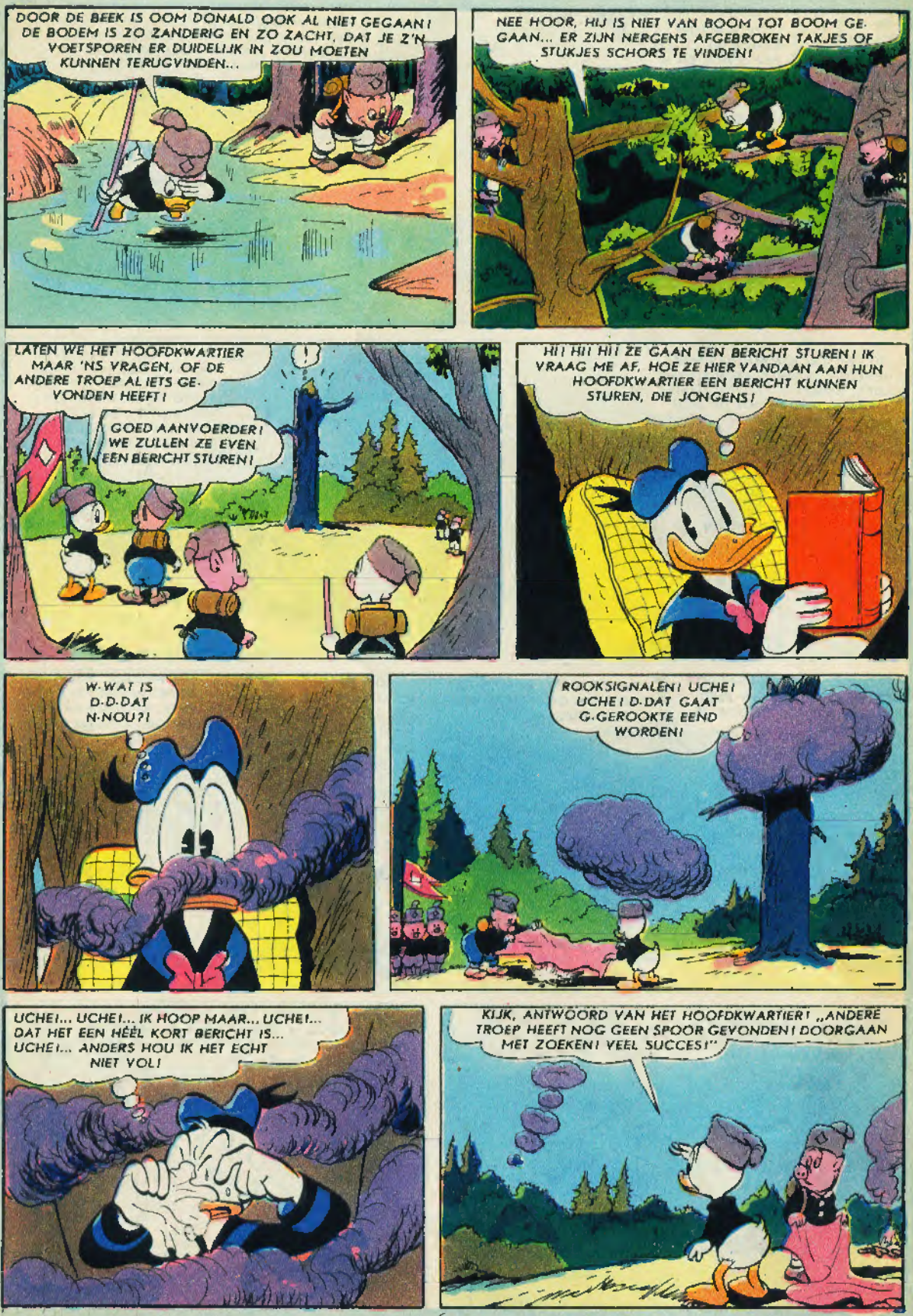
DOOR DE BEEK IS OOM DONALD OOK AL NIET GEGAAN! DE BODEM IS ZO ZANDERIG EN ZO ZACHT, DAT JE Z'N VOETSPOREN ER DUIDELIJK IN ZOU MOETEN KUNNEN TERUGVINDEN...
NEE HOOR, HIJ IS NIET VAN BOOM TOT BOOM GEGAAN... ER ZIJN NERGENS AFGEBROKEN TAKJES OF STUKJES SCHORS TE VINDEN!
LATEN WE HET HOOFDKWARTIER MAAR 'NS VRAGEN, OF DE ANDERE TROEP AL IETS GEVONDEN HEEFT!
GOED AANVOERDER! WE ZULLEN ZE EVEN EEN BERICHT STUREN!
HI! HI! HI! ZE GAAN EEN BERICHT STUREN! IK VRAAG ME AF, HOE ZE HIER VANDAAN AAN HUN HOOFDKWARTIER EEN BERICHT KUNNEN STUREN, DIE JONGENS!
W-WAT IS D-D-DAT N-NOU?!
ROOKSIGNALEN! UCHE! UCHE! D-DAT GAAT G-GEROOKTE EEND WORDEN!
UCHE!... UCHE!... IK HOOP MAAR... UCHE!... DAT HET EEN HÉÉL KORT BERICHT IS... UCHE!... ANDERS HOU IK HET ECHT NIET VOL!
KIJK, ANTWOORD VAN HET HOOFDKWARTIER! „ANDERE TROEP HEEFT NOG GEEN SPOOR GEVONDEN! DOORGAAN MET ZOEKEN! VEEL SUCCES!"

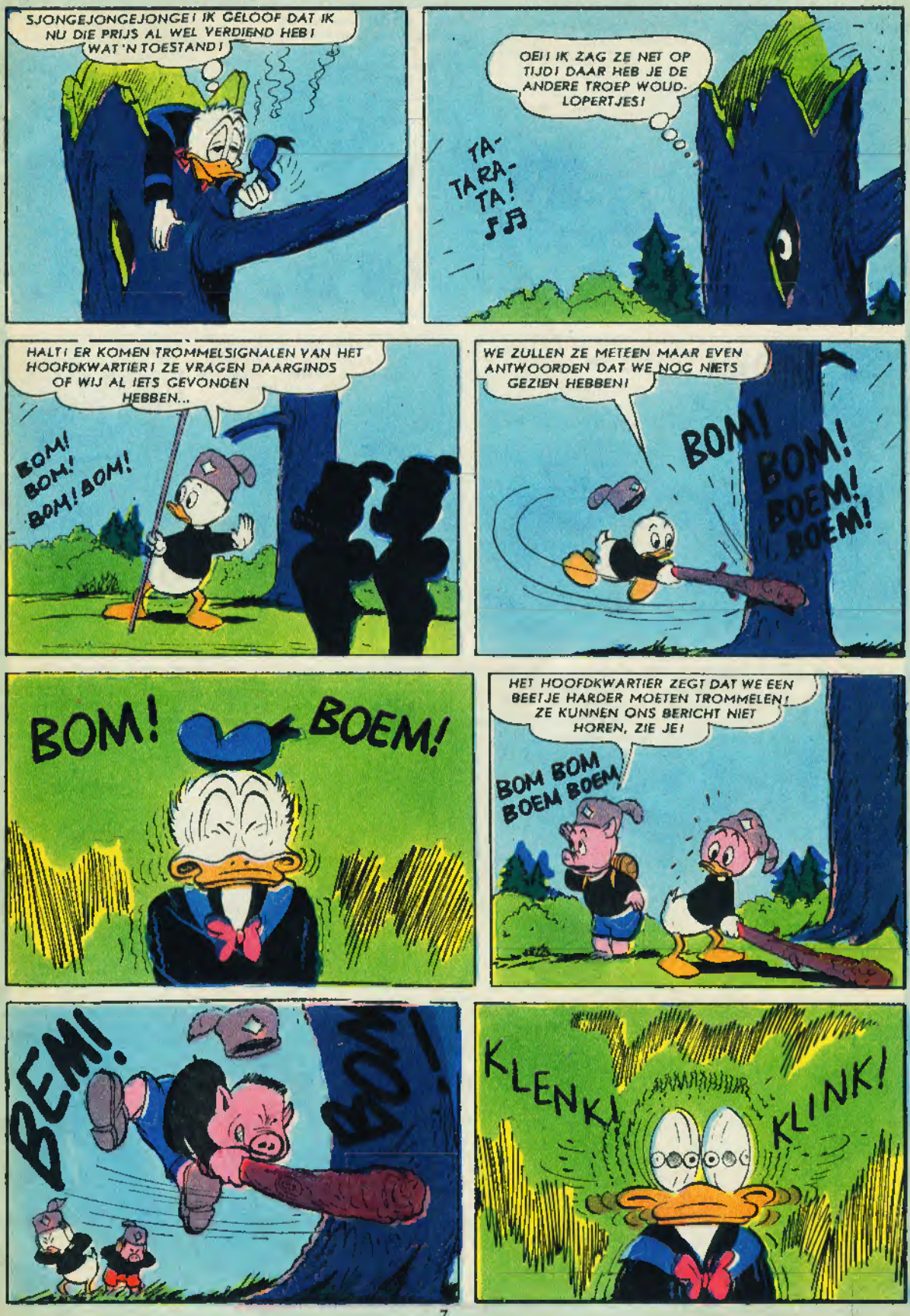
SJONGEJONGEJONGE! IK GELOOF DAT IK NU DIE PRIJS AL WEL VERDIEND HEB! WAT 'N TOESTAND!
OEI! IK ZAG ZE NET OP TIJD! DAAR HEB JE DE ANDERE TROEP WOUD-LOPERTJES!
TA-TA RA-TA!
HALT! ER KOMEN TROMMELSIGNALEN VAN HET HOOFDKWARTIER! ZE VRAGEN DAARGINDS OF WIJ AL IETS GEVONDEN HEBBEN...
BOM! BOM! BOM! BOM!
WE ZULLEN ZE METEEN MAAR EVEN ANTWOORDEN DAT WE NOG NIETS GEZIEN HEBBEN!
BOM!
BOM!
BOEM!
BOEM!
BOM!
BOEM!
HET HOOFDKWARTIER ZEGT DAT WE EEN BEETJE HARDER MOETEN TROMMELEN! ZE KUNNEN ONS BERICHT NIET HOREN, ZIE JE!
BOM BOM BOEM BOEM
BEM!
BOM!
KLENK!
KLINK!

HET HOOFDKWARTIER ZEGT DAT WE ALLE PLEKJES MOETEN DOORZOEKEN, VOORAL DIKKE, HOLLE BOMEN!
BOM! BOEM! BEM!
IN DIE BOOM KAN HIJ ECHT NIET ZITTEN, AANVOERDER! DAN ZOUDEN ER OVERAL STUKJES SCHORS LOSGETRAPT MOETEN ZIJN!
IK ZAL VOOR ALLE ZEKERHEID TOCH MAAR EVEN KIJKEN!
HELP!
OEIi
GOED DAT IK ER AAN DACHT EEN BEREMASKER MEE TE NEMEN... MOET JE ZE 'NS ZIEN RENNEN!
DE HELFT VAN DE MIDDAG IS VOORBIJ EN NOG GEEN SPOOR VAN MENEER DUCK GEVONDEN! HET IS ONBEGRIJPELIJK!
DE EER VAN ONZE WOUDLOPERSCLUB STAAT OP HET SPEL! WE MOETEN ER IETS AAN DOEN!
HALLO! HALLO! STUUR ONMIDDELLIJK BATALJON Z VAN GANZESTAD HIER NAAR TOE EN LAAT HET ZESDE WOUDLOPERSLEGER VAN MOTDORP OOK MAAR KOMEN!
DAN KUNNEN WE HET BOS VAN VIER KANTEN AF HELEMAAL UITKAMMEN...
SJONGEJONGE! MOET JE DAT NOU TOCH 'NS HOREN! HET SCHIJNT ZE WEL ZWAAR TE ZITTEN DAT ZE...
TA-TARA-TA!
TA-TARA-TA!
TA-TARA-TA!
...ME NOG STEEDS NIET GEVONDEN HEBBEN! VAN ALLE KANTEN KOMEN ZE OP ME AF! IEDER BLAADJE, IEDERE STEEN WORDT OMGEDRAAID! ACHTER ELK GRASHALMPJE KIJKEN ZE!
TA-TARA-TA!
TA-TA-RA-TA!
TA-TA-RA-TA!
TA-TA-RA-TA!

ZE DRIJVEN ALLE BEESTEN VAN HET BOS VOOR ZICH UIT... EN NIET ALLEEN DE BEESTEN, OOK DE VOGELS EN DE INSEKTEN!!

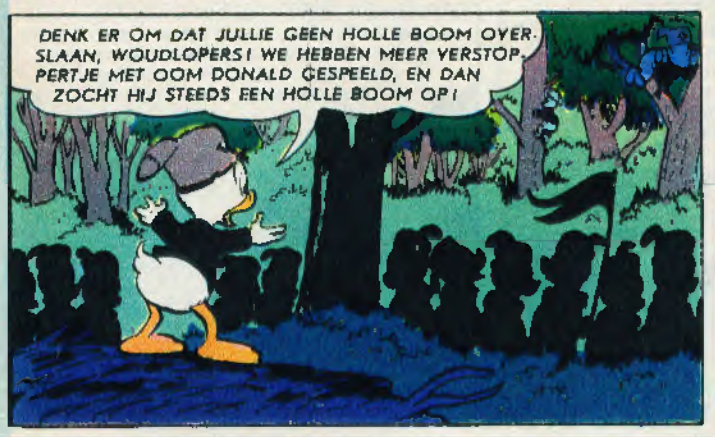
DENK ER OM DAT JULLIE GEEN HOLLE BOOM OVERSLAAN, WOUDLOPERS! WE HEBBEN MEER VERSTOPPERTJE MET OOM DONALD GESPEELD, EN DAN ZOCHT HIJ STEEDS EEN HOLLE BOOM OP!

JA MAAR, AANVOERDER KWEK, WE HEBBEN IEDERE HOLLE BOOM DIE WE TEGENKWAMEN, GRONDIG ONDERZOCHT!

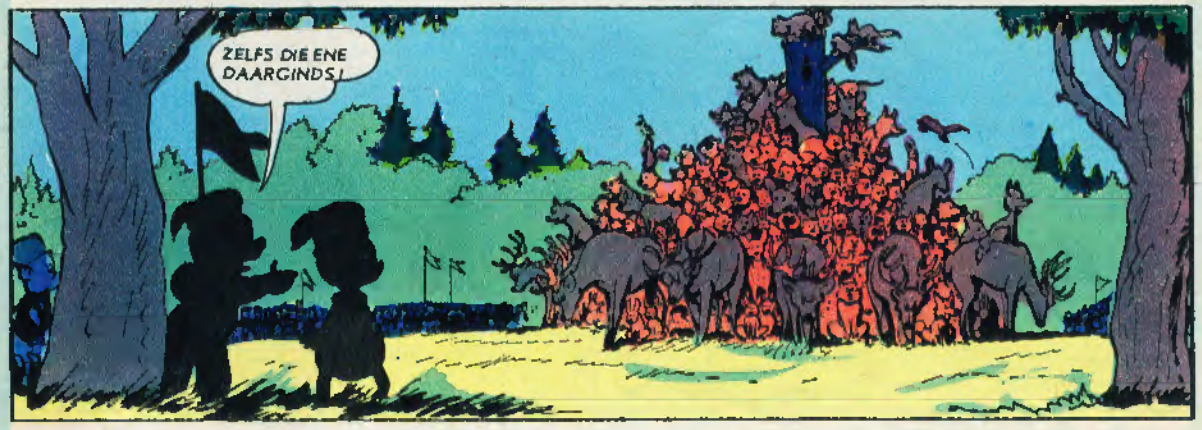
ZELFS DIE ENE DAARGINDS!

HELP!
PST!
MIAUW!
GRRRR!
KEF!KEF!
GRAUW!
JEK!
JEK!
WAUW!
GRRR!
BÈH

IK KAN ECHT NET ZO GOED NIET OM HULP ROEPEN, HET HEEFT GEEN ENKEL NUT! DE DIEREN MAKEN ZOVEEL LAWAAI, DAT MIJN „REDDERS" ME NIET KUNNEN HOREN!

DIT HEEFT OOK AL NIETS GEHOLPEN, WOUDLOPERS. WE MOETEN ALLEMAAL TERUGGAAN NAAR DE RAND VAN HET BOS EN OPNIEUW BEGINNEN! KIJK OVERAL! IN VOSSEHOLEN, IN KONIJNEHOLEN! WE MOETEN HEM VINDEN!!

KLETS MAAR RAAK, KLEINE SCHREEUWLELIJK! MAAR OOK DIT KEER ZULLEN JULLIE GEEN SPOOR VINDEN!

LATER...
DIT IS EEN ZWARTE DAG IN DE GESCHIEDENIS VAN DE WOUDLOPERS! EEN HÉÉL ZWARTE DAG!
WE HEBBEN IEDERE STEEN OMGEDRAAID, DIE WE GEVONDEN HEBBEN, IEDER HOL, DOORZOCHT, IEDERE BOOM BEKLOMMEN!
ALS OOM DONALD ÈCHT VERDWAALD WAS, DAN... DAN ZOUDEN WIJ HEM NIET EENS KUNNEN REDDEN!

IK VIND HET VERVELEND DAT IK HET MOET ZEGGEN, WOUDLOPERS, MAAR ER ZIT NIETS ANDERS OP DAN DAT WIJ ER EEN SPEURHOND BIJ HALEN... MISSCHIEN KAN DIE HEM VINDEN...

ONZE SPEURHOND! WE HEBBEN HET NOG ALTIJD ZONDER HEM KUNNEN DOEN!
WIJ, WOUDLOPERS, MOETEN DE HULP INROEPEN VAN EEN SPEURHOND! HET IS EEN SCHANDE!

WAT ZULLEN DE ANDERE TROEPEN WEL VAN ONS ZEGGEN? IK DURF ME NOOIT MEER OP STRAAT TE VERTONEN!
HET IS HÉÉL, HÉÉL ERG!
WIJ HEBBEN NOG WEL TEGEN OOM DONALD GEZEGD DAT WE NOOIT SPEURHONDEN GEBRUIKEN!
SNIF!

DAAR GAAT HIJ!
HET IS TOCH MAAR GOED DAT WE DE PANTOFFELS VAN OOM DONALD MEEGENOMEN HEBBEN!
WAAROM ZOU HIJ OMHOOG KIJKEN? IK BEGRIJP ER HELEMAAL NIETS VAN!

DAARMEE WIL HIJ ONS NATUURLIJK VERTELLEN, DAT OOM DONALD HET BOS INGEVLOGEN IS! MISSCHIEN WEL MET EEN HELIKOPTER OF ZOIETS!
KOM MEE, WOUDLOPERS! EINDELIJK HEBBEN WE EEN SPOOR GEVONDEN!

HÉ, HÈ! DIE DIEREN ZIJN TENMINSTE WEER WEG! NOU HET WERD TIJD OOK. IK KON HAAST GEEN ADEM MEER HALEN, ZO BENAUWD WAS HET HIER!

DE ZON IS AL BIJNA ONDER... ALS IK HET NOG EEN KWARTIERTJE KAN VOLHOUDEN, HEB IK HET GEWONNEN EN MOETEN DE JONGENS DIE PRIJS WEL AAN MIJ GEVEN!
OEW! OEW!

AHA! ZE HEBBEN ER DUS TOCH EEN SPEURHOND BIJ GEHAALD! MAAR OOK DAAR HEB IK OP GEREKEND! IK HEB OTTO NIET VOOR NIETS TWINTIG POND KATTEHAREN LATEN HALEN! DAAR GAAN ZE!
OEW! OEW!

HI! HI! HI! ZE HEBBEN ME VERTELD DAT DE SPEURHOND VAN DE WOUDLOPERS NIET TEGEN KATTEHAREN KAN! ALS HIJ ER MAAR EENTJE RUIKT, KRIJGT HIJ AL HOOIKOORTS HI! HI! HI!
OEWOEW! OEWOEW!

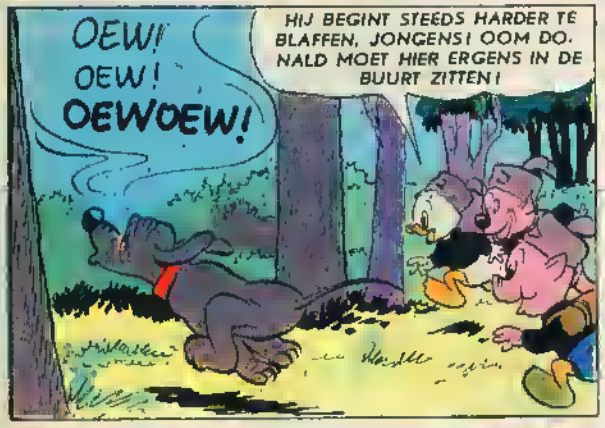
OEW! OEW! OEWOEW!
HIJ BEGINT STEEDS HARDER TE BLAFFEN, JONGENS! OOM DONALD MOET HIER ERGENS IN DE BUURT ZITTEN!

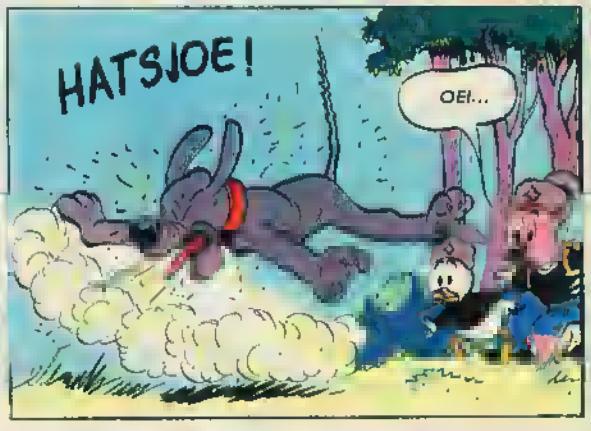
HATSJOE!
OEI...

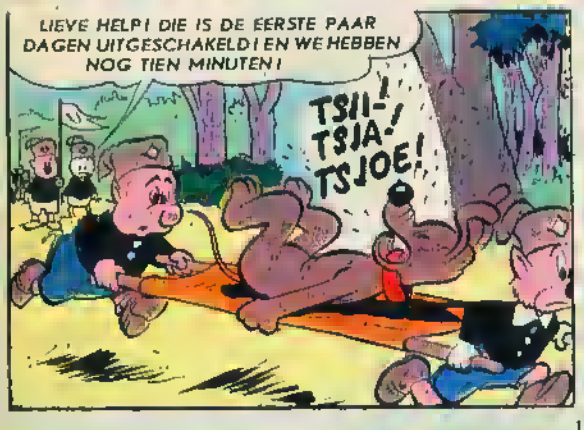
LIEVE HELP! DIE IS DE EERSTE PAAR DAGEN UITGESCHAKELD! EN WE HEBBEN NOG TIEN MINUTEN!
TSII-! TSJA-! TSJOE!

MAAR WACHT 'NS... DE HOND LIEP RECHT OP DIE HOLLE BOOM AF! LATEN WE DIE DUS MAAR 'NS VAN ONDER TOT BOVEN DOORZOEKEN, JONGENS!
JA MAAR, TROEP K HEEFT DAT AL GEDAAN, AANVOER. DERI DAT HEBBEN ZE ONS TOCH VERTELD?

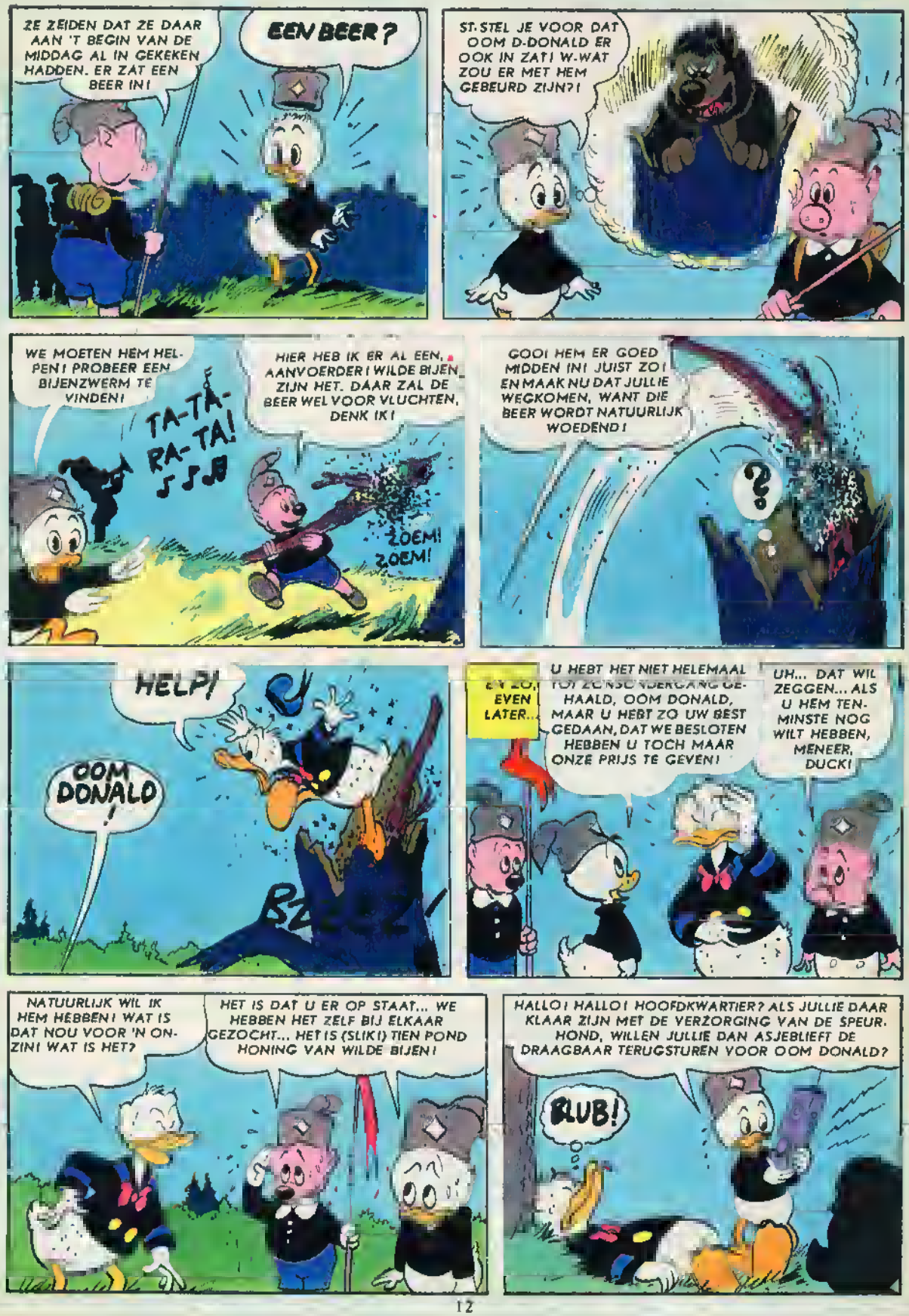
ZE ZEIDEN DAT ZE DAAR AAN 'T BEGIN VAN DE MIDDAG AL IN GEKEKEN HADDEN. ER ZAT EEN BEER IN!
EEN BEER?
ST. STEL JE VOOR DAT OOM D-DONALD ER OOK IN ZAT! W-WAT ZOU ER MET HEM GEBEURD ZIJN?!
WE MOETEN HEM HELPEN! PROBEER EEN BIJENZWERM TE VINDEN!
TA-TA-RA-TA!
HIER HEB IK ER AL EEN, AANVOERDER! WILDE BIJEN ZIJN HET. DAAR ZAL DE BEER WEL VOOR VLUCHTEN, DENK IK!
ZOEM! ZOEM!
GOOI HEM ER GOED MIDDEN IN! JUIST ZO! EN MAAK NU DAT JULLIE WEGKOMEN, WANT DIE BEER WORDT NATUURLIJK WOEDEND!
HELP!
OOM DONALD!
EVEN LATER...
U HEBT HET NIET HELEMAAL TOT ZONSONDERGANG GEHAALD, OOM DONALD, MAAR U HEBT ZO UW BEST GEDAAN, DAT WE BESLOTEN HEBBEN U TOCH MAAR ONZE PRIJS TE GEVEN!
UH... DAT WIL ZEGGEN... ALS U HEM TENMINSTE NOG WILT HEBBEN, MENEER, DUCK!
NATUURLIJK WIL IK HEM HEBBEN! WAT IS DAT NOU VOOR 'N ONZIN! WAT IS HET?
HET IS DAT U ER OP STAAT... WE HEBBEN HET ZELF BIJ ELKAAR GEZOCHT... HET IS (SLIK!) TIEN POND HONING VAN WILDE BIJEN!
HALLO! HALLO! HOOFDKWARTIER? ALS JULLIE DAAR KLAAR ZIJN MET DE VERZORGING VAN DE SPEURHOND, WILLEN JULLIE DAN ASJEBLIEFT DE DRAAGBAAR TERUGSTUREN VOOR OOM DONALD?
BLUB!

LAAT EENS ZIEN WAT U KUNT

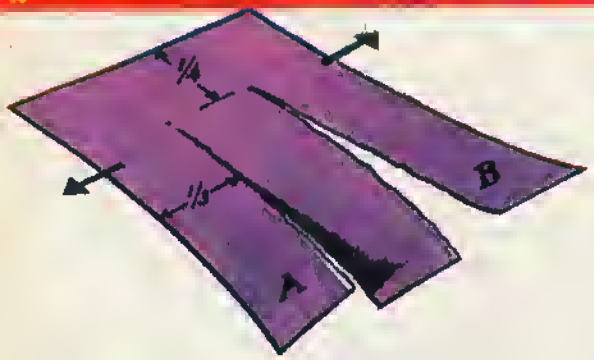

EEN KUNSTJE MET EEN VEL PAPIER

Verdeel een velletje papier in drie gelijke delen door over de gehele lengte twee lijnen te trekken en deze in te scheuren tot op ongeveer drie kwart van het velletje, zoals het voorbeeld ons laat zien. Vraag nu iemand of hij kans ziet, terwijl hij het velletje bij A en B vasthoudt, het in één ruk in drie stukken te scheuren.
Dit lijkt heel eenvoudig; in de regel zal men het met een snelle ruk trachten te doen, maar dan zal meestal blijken dat slechts één stuk loslaat.

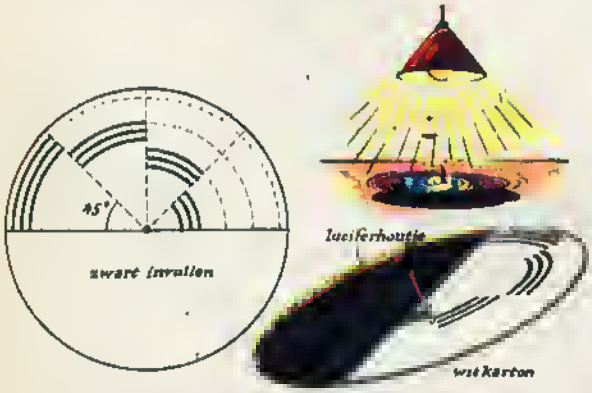

DE KLEUREN-CARROUSEL

Vergroot bovenstaande cirkel — tot hij een middellijn heeft van ongeveer 10 cm — op een stuk stevig wit karton en knip de cirkel nauwkeurig uit.
Vul de helft van de schijf in met zwarte inkt en trek met de passer dikke boogstukken, zoals aangegeven, waarbij ieder stuk van drie gebogen lijnen ⅛ deel van de totale cirkelboog beschrijft.
Met een druppel lijm bevestigen we precies in het middelpunt een lucifferhoutje, waaraan een puntje is gesneden of geschuurd.
Onder een sterke lichtbron laten we de tol nu draaien. Het lijkt nu of sommige lijnen die wij zien, gekleurd zijn.
Tijdens het draaien van de tol in tegenovergestelde richting treedt ook een wijziging in de kleuren op. Tevens zal blijken dat verschillende toeschouwers bij deze proef niet allen dezelfde kleuren waarnemen.
Probeer het maar, en je zult spoedig ervaren dat de kleuren die je zelf of je vriendjes en familieleden zien, niet altijd dezelfde zullen zijn.

DE ZWEMMENDE VIS

Vergroot op een stevig stuk papier onderstaande vis tot 8 cm lengte en knip die vis uit; knip dan, als aangegeven, een reepje papier weg. Maak nu één helft van de vis nat en leg deze voorzichtig in een teil of pan, boven op het water.
Giet nu één of twee druppeltjes olie in het ronde gaatje; als de olie gaat uitvloeien, zie je dat de vis begint te zwemmen.

WATER KOKEN IN EEN PAPIEREN ZAKJE

Een aardige proef, waarmee je veel succes kunt hebben, gaat als volgt:
Van ijzerdraad bulgen wij een ringhouder en in die ring leggen we een rond stuk, niet te slap papier, dat wij komvormig naar beneden drukken. Onder het zakje wordt een kaars gezet (of waxinelichtje) en dan gieten wij voorzichtig water op het papieren schaaltje. Steek nu de kaars aan, zodat de vlam de onderkant van het papier raakt. Al spoedig zal het water gaan borrelen en stomen en is het op kookpunt gekomen. Alle hitte van de vlam wordt gebruikt door het warmer wordende water, zodat het papier niet heet genoeg wordt om te gaan branden.

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Om Klukkluk te laten genezen, zijn Pipo en Mammaloe met hun Indiaanse vriendje op weg naar de fakir Kara Ben Mensi, die ergens in de woestijn woont in het onherbergzame land Lewonia. Zij worden achtervolgd door de directeur van hun circus, maar in de rimboe wordt die boze man zo bang alleen, dat hij zich bij Pipo aansluit en beterschap belooft. Onze reizigers bevrijden een olifant, die met zijn staartje klem zit onder een omgevallen boomstam. De directeur eet de pinda's, die Mammaloe aan de olifant wil geven, stilletjes zelf op en dat zal niet zonder gevolgen blijven....

(17) IN DE WOESTIJN

DE grote olifant Mambo, het machtigste dier van de rimboe, is reuze dankbaar, dat kun je wel begrijpen. Het is een naar gevoel om met je staart klem te zitten, het is pijnlijk en lastig en als er dan toevallig een clown langs komt, die je bevrijdt, dan kun je zo'n clown wel omhelzen van dankbaarheid. Gelukkig doet Mambo dat niet, want dan zou hij onze Pipo zo plat gedrukt hebben als een flensje, maar het grijze dier toont zijn blijdschap op een andere manier. Hij tilt Pipo, Mammaloe en Klukkluk met een zwaai van zijn slurf op zijn brede rug. Maar als hij de Dikke Deur ook wil pakken, schijnt hij even te aarzelen, alsof hij bang is zijn slurf te ontwrichten. „Vooruit! Neem mij ook mee!" roept de Dikke Deur uit. „Denk je dat ik op mijn eigen benen ga lopen?" Pipo buigt zich naar voren en fluistert Mambo iets in zijn oor en na enige moeite zit ook de Dikke Deur op de rug van de olifant. „Alles klaar, achter!" zegt de Dikke Deur. „Voorwaarts!" Met dreunende stappen baant Mambo zich een weg door struikgewas, stekelplanten en over giftige slangen heen; leeuwen en luipaarden en lynxen rennen een eind opzij. Geen haartje zal onze vrienden nog gekrenkt worden, geen strobreed zal hun in de weg gelegd worden. Voort gaan ze, vóórt, dwars door de jungle! „We schieten lekker op!" roept Pipo. „We zijn nog vóór de avond in de woestijn, denk ik! En dan is het nog maar een kippe-eindje naar die fakir!" „Oef!" zegt Klukkluk, „Pipo, beste clownsvriend met je slappe mond, het zullen hoog tijd worden! Mij willen nu zeer graag genezen worden van zweefziekte, want de voeten van deze snelle Indiaan krijgen pijn van die zware schoenen! Ugh! Mij gaan ze maar eventjes uittrekken!" „Niet doen, Klukkluk," zegt Mammaloe. „Als je die ijzeren schoenen uitdoet, zweef je weer de lucht in en dat is niet gezond voor een mens, nietwaar meneer de Directeur?" De directeur geeft geen antwoord. „Laat ze maar zingen," denkt hij, „laat ze maar kletsen en zwetsen! Praatjes vullen geen gaatjes!

Links: „Vooruit!" schreeuwt de Dikke Deur. „Neem mij ook mee! Denk je dat ik op m'n eigen benen ga lopen?" Boven: Pipo en Mammaloe aaien Mambo over zijn snuit en bedanken hem hartelijk voor het ritje. „Je hebt ons toch maar eventjes fijn geholpen, dikzak!" roept Pipo uit.

Straks is het mijn beurt! Als we eerst dit bos maar uit zijn!"

Er valt over die tocht door het bos op de rug van Mambo verder weinig bijzonders te vertellen. Ze zitten ureniang rustig te deinen, eten een sinaasappeltje en stoppen alleen een paar keer om het gelaat te verfrissen in een beekje. Klukkluk zit te denken aan zijn moeder Ugh in het verre Wildwestland, Pipo verzint nieuwe grapjes voor het circus, Mammaloe denkt aan een nieuw stofje voor een jurkje voor Petra en de directeur denkt al die tijd niets, want hij slaapt als een marmot! Alles wat je hoort is het gehijg van Mambo en het gedreun van zijn olifantspoten, waarmee hij snel de veie kilometers door de rimboe aflegt....

Plotseling wordt het licht tussen de bomen, een windvlaag waait onze vrienden in het gezicht, ze zijn opeens allemaal wakker en waakzaam! Nog een paar stappen van Mambo en dan juicht Pipo: „De zandwoestijn! Hupsakeejoepie, beste mensenkinderen we hebben het gelapt, we zijn het oerwoud door! Dank je wel, Mambo!"„Pipo wat heerlijk," roept Mammaloe. „Eindelijk hebben we weer de ruimte, dit is veel mooier, hè? Is dit nou een woestijn, Pipo, zo'n heel groot strand zonder zee erbij?" „Oef," zegt Klukkluk, „zijn hier natuurlijk roodwit-gloeiend beet in zandwoestijn overdag. Kunnen wij beter zeer snel doorheengaan! Vooruit, olifant, doorlopen, hups!" Maar Mambo de olifant doet geen stap meer! Hij tilt met zijn slurf een voor een onze vrienden van zijn rug, zet ze neer in het droge zand en schudt dan traag zijn logge kop! Pipo begrijpt het dadelijk. „Hij doet het niet meer, mensen!" zegt hij. „Dit is het einde van de rit. Een olifant hoort niet in de woestijn, hij gaat het bos niet uit, ik denk dat zo'n dikhuid het te heet vindt op de open vlakte!"
Pipo en Mammaloe aaien Mambo over zijn snuit en bedanken hem hartelijk voor de rit. „Je hebt ons fijn geholpen, lieve dikzak!" zegt Pipo. De olifant draait zijn logge lijf om en stapt de struiken in.
„Niet getreurd, vrienden!" roept Pipo opgewekt. „We zijn nu vlak bij onze bestemming. De oase van Kara Ben Mensi is vast niet ver meer. Voorwaarts, daar gaan we!"
„Nee, Pipo!" roept een barse stem, „dat had je maar gedacht! Je spel is uit, mannetje! Nu ben ik weer de baas!" Verschrikt draaien Klukkluk, Pipo en Mammaloe zich om naar de directeur. „Wat zegt u nu, meneer de Dikke Deur?" vraagt Mammaloe. „Gaan we niet verder? Daar heeft u toch niets over te zeggen!" „Zo is het zeer zekers!" roept Klukkluk opgewonden. „Hoor es eventjes hier, Dikke Deur, jij moeten nou geen roet gaan gooien met je dikke handen in onze plannetjes, hè! Ons gaan thans zeer snel naar fakir, die mij genezen van zweef-kwaaltje, begrijp jij, boi bleekgezicht!" „Ja, meneer de directeur," zegt Pipo, „jij was toch een vriendje van ons geworden! Dat had je zelf gezegd!" De directeur begint heel hard te lachen; hij moet zijn buik erbij vast houden. „Hahaha!" buldert hij, „dat heb ik gezegd, ja! Maar dat meende ik niet, hoor! Dat was een list van me! Ik wou alleen maar dat jullie me uit dat nare bos hielpen en dat is me prachtig gelukt! Nu hebben we het oerwoud weer achter de rug en nu ben ik de baas weer! En ik zeg jullie: we gaan niet naar die fakir, we gaan de andere weg — om het oerwoud heen terug! We gaan naar Nederland en naar mijn circus en Klukkluk gaat fijn weer optreden als de Eerste zwevende Roodhuid, de Grootste Attractie van de Eeuw! Dachten jullie, dat ik mij m'n beste circusnummer laat afnemen! Haha, wat een domkoppen zijn jullie! Ik heb jullie prachtig gefopt. Tjongejonge, wat ben ik toch slim!" Verbazing, schrik en verdriet komt er op de gezichten van Pipo, Mammaloe en Klukkluk! Dat de directeur tot zoiets in staat was, hadden ze niet gedacht. Hij heeft hun gewoon wat wijsgemaakt, de naarling! Ze zijn zo verbouwereerd, dat ze geen woorden kunnen vinden. Alleen Klukkluk maakt enige geluiden. „Rubberdeblub!" sputtert hij, „habberdeknal! Poef! Dat z-zijn ge-gemeen! St-stoute streek.... f-foei!" „Hou maar op met je herrie!" roept de directeur en bij steekt 'n verse sigaar op. „Wees maar dankbaar, dat ik jullie uit dit akelige land weghaal! Het is hier niets voor nette mensen, stel je voor: ze verkopen hier nergens taartjes! Bah, wat een rommeltje! Vooruit mensen, die kant op, doe wat ik zeg, hè!" Pipo en Mammaloe staan nog steeds aan de grond genageld! De hersens van Pipo doen weer hun uiterste best om vlug een plannetje te verzinnen, maar of het nu komt doordat Pipo een beetje moe is of door iets anders: ze kunnen geen passende list bedenken om die nare directeur te overbluffen! „Staan jullie daar nog?" buldert de Dikke Deur. „Doorlopen, zeg ik! Ik wil dat.... Ohohoh.... bliebblab-oeit! H-help, w-wat is dat?!!!" De directeur heeft reden genoeg om zo te gillen. Plotseling is er iets langs en sterks om zijn middel gegleden en hij wordt langzaam ongetild! De grote, machtige olifant Mambo heeft zich met de zaak bemoeid. Hat trouwe dier is ook nog niet vergeten, hoe de circusbaas alle pinda's opat, die voor hèm bedoeld waren en dus.... grijpt Mambo in! Hij pakt de Directeur op met zijn slurf en draait zich om. Zonder verder nog een woord te zeggen en alleen nog even met zijn oren klapperend als afscheid, wandelt Mambo terug de rimboe in. „Sapperdeflap!" zucht Pipo. „Opgeruimd staat netjes!"

„We gaan niet naar die fakir!" zegt de Dikke Deur. „We gaan terug naar mijn circus, waar Klukkluk weer optreedt als de Zwevende Roodhuid."

Volgende keer:

EEN PLEKJE IN DE SCHADUW!

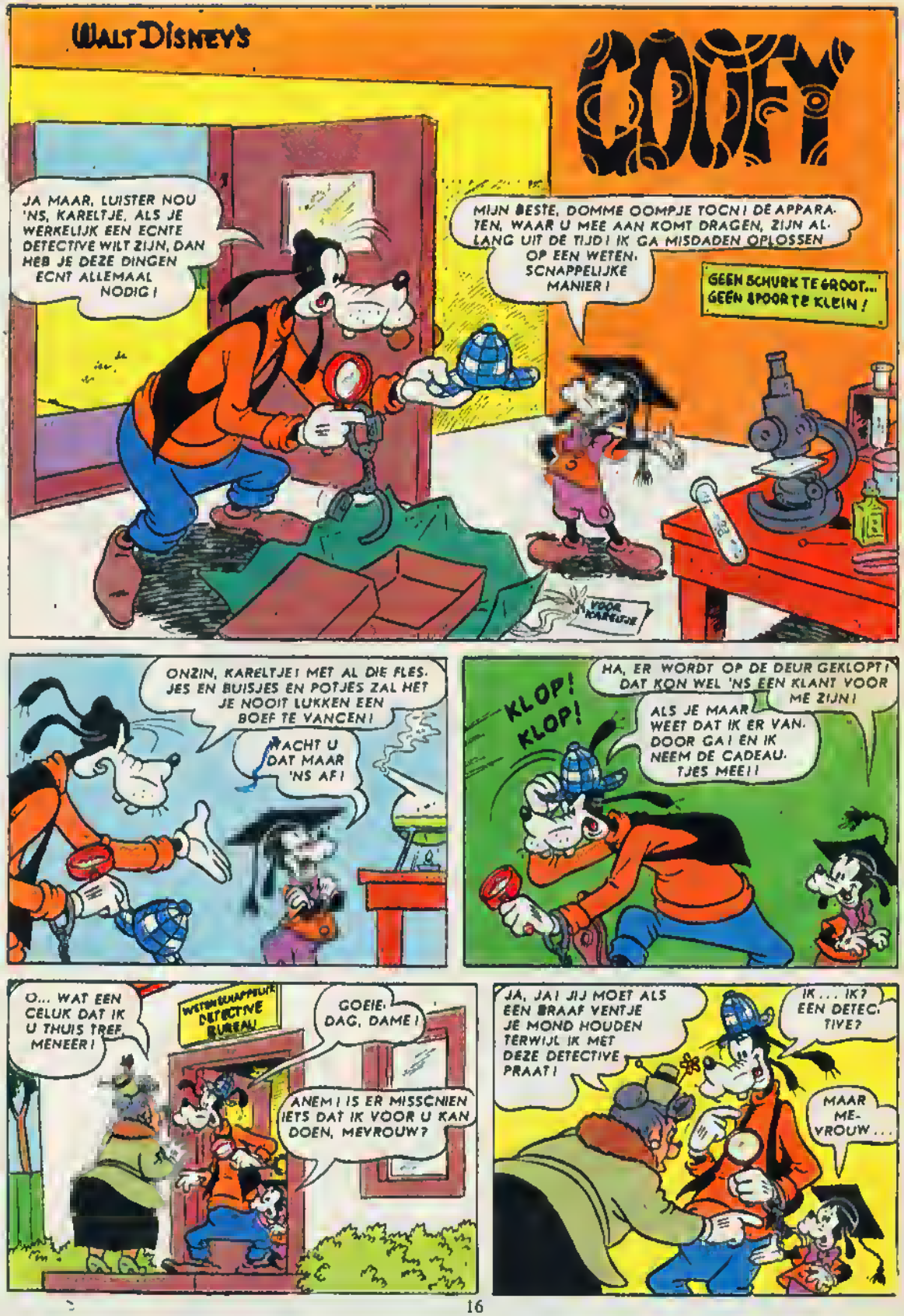
WALT DISNEY'S
GOOFY
JA MAAR, LUISTER NOU 'NS, KARELTJE, ALS JE WERKELIJK EEN ECHTE DETECTIVE WILT ZIJN, DAN HEB JE DEZE DINGEN ECHT ALLEMAAL NODIG!
MIJN BESTE, DOMME OOMPJE TOCH! DE APPARATEN, WAAR U MEE AAN KOMT DRAGEN, ZIJN ALLANG UIT DE TIJD! IK GA MISDADEN OPLOSSEN OP EEN WETENSCHAPPELIJKE MANIER!
GEEN SCHURK TE GROOT... GEEN SPOOR TE KLEIN!
VOOR KARELTJE
ONZIN, KARELTJE! MET AL DIE FLESJES EN BUISJES EN POTJES ZAL HET JE NOOIT LUKKEN EEN BOEF TE VANGEN!
ACHT U DAT MAAR 'NS AF!
KLOP! KLOP!
HA, ER WORDT OP DE DEUR GEKLOPT! DAT KON WEL 'NS EEN KLANT VOOR ME ZIJN!
ALS JE MAAR WEET DAT IK ER VANDOOR GA! EN IK NEEM DE CADEAUTJES MEE!!
O... WAT EEN GELUK DAT IK U THUIS TREF, MENEER!
WETENSCHAPPELIJK DETECTIVE BUREAU
GOEIE DAG, DAME!
ANEM! IS ER MISSCHIEN IETS DAT IK VOOR U KAN DOEN, MEVROUW?
JA, JA! JIJ MOET ALS EEN BRAAF VENTJE JE MOND HOUDEN TERWIJL IK MET DEZE DETECTIVE PRAAT!
IK... IK? EEN DETECTIVE?
MAAR ME-VROUW...

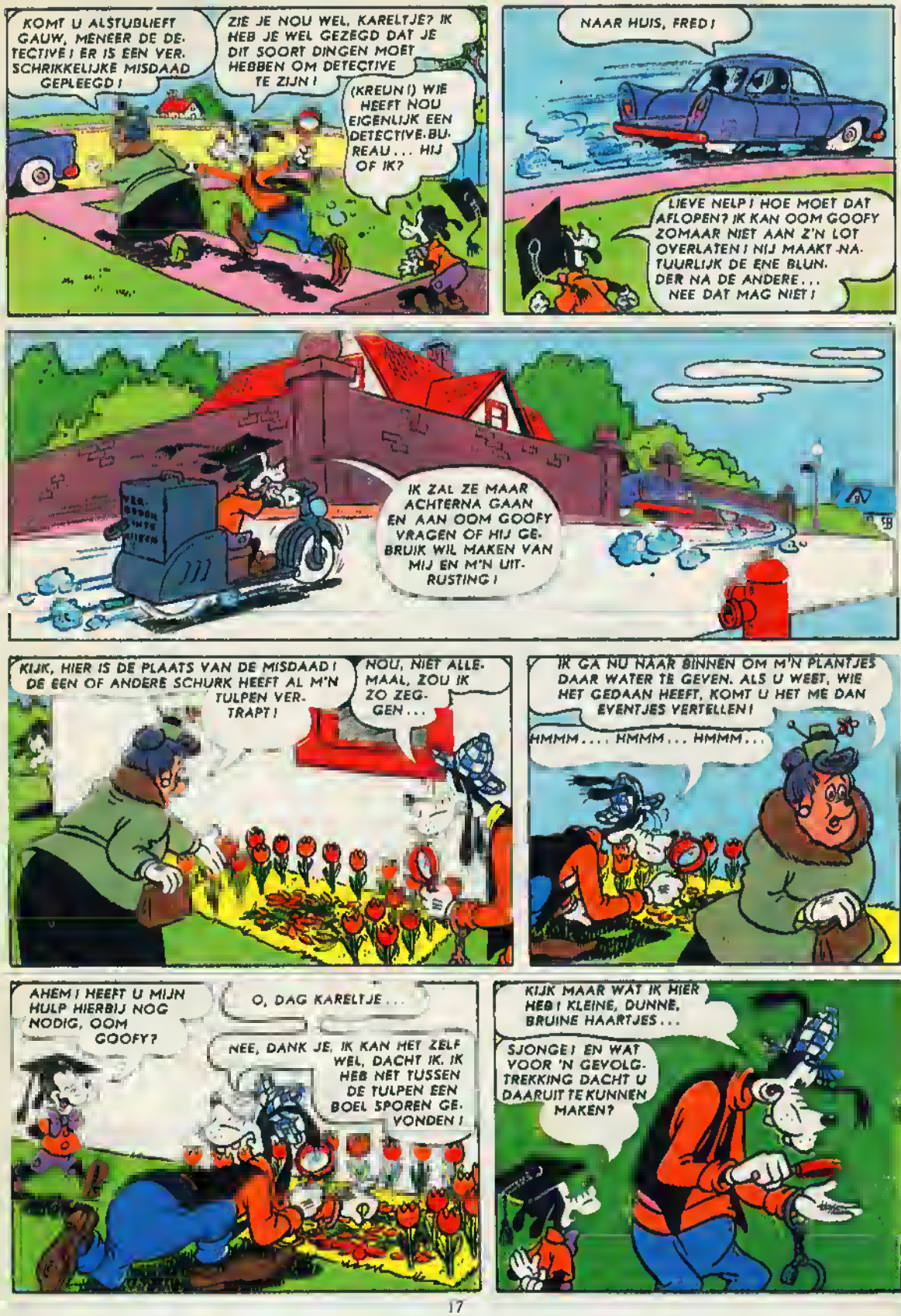
KOMT U ALSTUBLIEFT GAUW, MENEER DE DETECTIVE! ER IS EEN VERSCHRIKKELIJKE MISDAAD GEPLEEGD!
ZIE JE NOU WEL, KARELTJE? IK HEB JE WEL GEZEGD DAT JE DIT SOORT DINGEN MOET HEBBEN OM DETECTIVE TE ZIJN!
(KREUN!) WIE HEEFT NOU EIGENLIJK EEN DETECTIVE-BUREAU... HIJ OF IK?
NAAR HUIS, FRED!
LIEVE NELP! HOE MOET DAT AFLOPEN? IK KAN OOM GOOFY ZOMAAR NIET AAN Z'N LOT OVERLATEN! NIJ MAAKT NATUURLIJK DE ENE BLUNDER NA DE ANDERE... NEE DAT MAG NIET!
IK ZAL ZE MAAR ACHTERNA GAAN EN AAN OOM GOOFY VRAGEN OF HIJ GEBRUIK WIL MAKEN VAN MIJ EN M'N UITRUSTING!
KIJK, HIER IS DE PLAATS VAN DE MISDAAD! DE EEN OF ANDERE SCHURK HEEFT AL M'N TULPEN VERTRAPT!
NOU, NIET ALLEMAAL, ZOU IK ZO ZEGGEN...
IK GA NU NAAR BINNEN OM M'N PLANTJES DAAR WATER TE GEVEN. ALS U WEET, WIE HET GEDAAN HEEFT, KOMT U HET ME DAN EVENTJES VERTELLEN!
HMMM.... HMMM... HMMM...
AHEM! HEEFT U MIJN HULP HIERBIJ NOG NODIG, OOM GOOFY?
O, DAG KARELTJE...
NEE, DANK JE, IK KAN HET ZELF WEL, DACHT IK. IK HEB NET TUSSEN DE TULPEN EEN BOEL SPOREN GEVONDEN!
KIJK MAAR WAT IK HIER HEB! KLEINE, DUNNE, BRUINE HAARTJES...
SJONGE! EN WAT VOOR 'N GEVOLGTREKKING DACHT U DAARUIT TE KUNNEN MAKEN?

GEVOLGTREKKING? O, JE BEDOELT, WIE DEZE SPOREN GEMAAKT HEEFT? NOU, DE DADER IS NIET VER WEG! HET IS DIE BRUINE HOND DAARGINDS!
HET LIJKT ME VERSTANDIG, DEZE HAARTJES 'NS ONDER M'N MICROSCOOP TE ONDERZOEKEN.
HOE JE HET KLAARGESPEELD HEBT ZO'N MOOI VIERKANT STUKJE PLAT TE TRAPPEN, WEET IK NIET... MAAR GEDAAN HEB JE HET! DAT IS ZEKER!
NRAF! WROF!
HÉ! M'N LIEF HONDJE!
LAAT U DIE HOND MAAR WEER LOS, OOM GOOFY. U HEEFT ZICH VERGIST... DIT ZIJN GEEN HONDEHAREN! DIE ZIJN VEEL ZACHTER EN SOEPELER! DIT ZIJN BORSTELIGE VEZELS DIE GEBRUIKT WORDEN VOOR...
DEURMATTEN!
NOU MOET JE MIJ 'NS VERTELLEN, WAAROM IEMAND EEN DEURMAT TUSSEN DE TULPEN ZOU LEGGEN!
DAT IS TOCH WEL DUIDELIJK! DE SCHURK WILDE HIER DOOR HET RAAM KIJKEN EN HIJ VOND HET WAARSCHIJNLIJK PPETTIGER GEEN VOETSPOREN ACHTER TE LATEN!
HET IS GEEN SCHURK! HIJ KEEK ALLEEN MAAR NAAR DE TELEVISIE!
WELKOM
AT DACHT U! MOET U IEN... ALS U HIER TAAT, KUNT U PRECIES DOOR ALLE KAMERS HEEN KIJKEN
AAR HET RANDKASTJE AARGINDS IN DE UUR!
JA, IK ZIE HET.
DAT... DAT IS VERSCHRIKKELIJK! AL M'N KOSTBARE JUWELEN ZITTEN ER IN!
MAAKT U ZICH MAAR NIET BEZORGD, MEVROUW. MIJN OOM EN IK ZULLEN HIER VANNACHT OP DE INBREKER WACHTEN...
EN 'S NACHTS, OM TWEE UUR...
EN TOCH, KARELTJE, VERDENK IK NOG STEEDS DIE BRUINE HOND!
SSSST! IK HOOR IETS! IK GELOOF DAT HIJ HET RAAM OPENSCHUIFT!

OOM GOOFY! W-WAT GAAT U D-DOEN? W-WAAR GAAT U NU NAARTOE?!
IK GA DAT RAAM DICHT DOEN, ANDERS ONTSNAPT HIJ MISSCHIEN!
GOEIE GRUTJES! HET IS DIE VINGERVLUG-GE VIKTOR!
KLIK!
BONG!
U DOET HET ALLEMAAL ZO WILD, OOM GOOFY! IK HAD SLAAP-GAS IN DEZE KAMER WILLEN LATEN STROMEN, TERWIJL HIJ BEZIG WAS DE BRAND-KAST OPEN TE BREKEN!
JE ZULT MOE-TEN TOEGEVEN DAT DAT EEN BEETJE VLUGGER GAAT!
IK GA METEEN DE POLITIE EVEN OP-BELLEN!
ZEG, DOE ZE DAN OOK DE GROETEN VAN MIJ, KARELTJE!
OOM GOOFY! U HAD DIE VENT NIET ALLEEN MOGEN LATEN! WAT MOET U NOG EEN BOEL LEREN!
HET IS VINGERVLUGGE VIKTOR! JE HEBT NU ALLE KANS DAT HIJ IS BIJGEKOMEN EN DAN HOEF JE ER NIET OP TE REKENEN DAT HIJ OP ONS ZAL BLIJVEN WACHTEN! HIJ IS IN STAAT BINNEN EEN MINUUT ZO'N BRANDKAST-JE OPEN TE BREKEN EN ALLES ER UIT TE HALEN!
DAT IS-IE NIET!
ZIE JE, Z'N VINGERS ZIJN NIET ZO VLUG MEER... DAAR HEB IK WEL VOOR GE-ZORGD!
?
LIEVE HELP! HIJ HEEFT M'N BUISJES OP Z'N VINGERS! DAT IS SLIM BEDACHT, OOM!
JA... IK WILDE OOK WEL 'NS IETS WETEN. SCHAPPELIJK DOEN KARELTJE!

De grote BOZE WOLF

DOOR Walt Disney

WACHT MAAR 'NS AF! JIJ MAG WEL BEGINNEN MET VOOROP TE LOPEN.
DAAR GAAT-IE! KOM ME MAAR ACHTERNA!
STOP! NU MAG IK VOOROP LOPEN, WANT JIJ HEBT AL IETS VERKEERD GEDAAN!
WAT DEED IK DAN VERKEERD?
JE STOND OP HET PUNT, LANGS DIE HOLLE BOOM TE GAAN... EN JE WEET DAT HOLLE BOMEN ALTIJD GEVAARLIJK ZIJN! DE BOZE WOLF ZOU ER IN KUNNEN ZITTEN!
O, NU BEGRIJP IK HET! GOED, GA JIJ MAAR VOOROP.
WE ZULLEN VAN HET PAD AF MOETEN, OM VOORBIJ DIE BOOM TE KO-MEN...
KOM MAAR GAUW TERUG! IK NEEM HET WEER VAN JE OVER!
JE WAS ZEKER VERGETEN DAT JE UITKOMT BIJ HET HUISJE VAN DE BOZE WOLFF ALS JE DIE KANT OPGAAT!
LIEVE HELP, JA! JE HEBT GE-LIJK! GA JIJ NU MAAR WEER VOOR!
NU IS HET VRIJ EENVOUDIG... WE MOETEN HET BOS IN VAN-WEGE DIE HOLLE BOOM, EN DEZE KANT OP VANWEGE HET HUIS VAN DE WOLF!
HMMM...
STOP MAAR! IK NEEM HET WEL WEER VAN JE OVER. DAT OUDE TOUW DAAR ZOU ALLEEN MAAR EEN STUK OUD TOUW KUNNEN ZIJN, MAAR HET KAN OOK EEN VAL VAN DE WOLF ZIJN!
LIEVE HELP! DIT SPELLETJE IS HEEL WAT MOEILIJKER DAN IK DACHT! MAAR HET IS WEL EEN SPELLETJE, WAARBIJ JE GOED LEERT OPLET-TEN!
DEZE KANT GAAN WE OP. EN HET LIJKT MIJ VERSTANDIGER LAAG OVER DE GROND TE BLIJVEN KRUIPEN, VOOR HET GEVAL DE WOLF HIER ERGENS OP DE LOER LIGT!
GA JE GANG MAAR... IK KOM OOK HEUS NOG WEL AAN DE BEURT!

EN ZO GAAT HET SPELLETJE DOOR... ALS DE EEN IETS OVER HET HOOFD ZIET, DAN MAG DE ANDER WEER VOOROP LOPEN...
ZEG, WACHT JIJ 'NS EVENTJES, BROERTJE!
WAAROM? ER IS NERGENS IETS TE ZIEN! IK DACHT DAT HET REUZE GOED GING!
WEET JE, HET GAAT EEN BEETJE TE GOED! DE MOEILIJKHEID IS, WE HEBBEN ZOVEEL KANTEN OPGEZWORVEN EN WE ZIJN ZOVEEL VERSCHIL-LENDE RICHTIN-GEN UITGEGAAN, DAT WE...
(SLIK!)... DAT WE VERDWAALD ZIJN! GOEIE GRUTJES!!
EN ZO..
HELP! HELP! HELP!
DAAR HEB JE 'T NU AL! M'N BROER-TJES ZIJN VEEL TE VOORZICHTIG! DIE ZIJN NATUURLIJK IN DE HAN-DEN VAN DE BOZE WOLF GEVAL-LEN!
IK KOM ER AAN, BROERTJES! IK ZAL HEM WEL EVEN!
HI! HI! HI! VAN HEM HAD IK DIT NIET VERWACHT! HET IS AL ZO'N OUD TRUCJE EN TOCH IS HIJ ER NOG INGETRAPT!
OEMPF HELP!
TWENG!
HELP! HELP!
NOU VRAAG IK JE! AAN KNOR HEB JE OOK NIET VEEL! MOET JE HOREN!
NOU EN OF JE WAT AAN HEM HEBT! LATEN WE OP HET GELUID AF GAAN!
DAT IS 'N IDEE. MAAR STEL JE VOOR DAT DE WOLF HEM GEVAN-GEN HEEFT...
ZO GEMAKKELIJK LAAT KNOR ZICH NIET VANGEN, HOOR! NEE, ER ZAL WEL IETS ANDERS MET HEM AAN DE HAND ZIJN!
HELP!

HELP!
KALM EEN BEETJE, JIJ, ANDERS KOM IK OOK NAAR BENEDEN! BEGREPEN?!
(SLIK!) DUS TOCH DE BOZE WOLF!
JA... MAAR WE ZIJN PRECIES OP HET GOEDE OGENBLIK GEKOMEN!
DIT HEB IK ALTIJD AL GRAAG WILLEN DOEN!
AU!
HIJ IS BEWUSTELOOS! GOOI 'NS EEN TOUW NAAR BENEDEN, JONGENS!
WE BEGRIJPEN ER NIETS VAN, KNOR! HOE HEEFT DE WOLF JOU TE PAKKEN KUNNEN KRIJGEN?
NOU, IK HOORDE JULLIE OM HULP SCHREEUWEN EN TOEN VERGAT IK DAT IK VOORZICHTIG MOEST ZIJN!
MAAR LUISTER 'NS... IK DACHT DAT DE WOLF JULLIE TE PAKKEN HAD!
EH... N-NEE. WIJ WAREN VERDWAALD. ZIE JE. WIJ DEDEN EEN NIEUW SPELLETJE EN TOEN...
WAT?! DUS IK HEB AL DIE NARIGHEID DOORSTAAN OMDAT JULLIE EEN SPELLETJE AAN HET SPELEN WAREN?
MAAR HET WAS GEEN GEWOON SPELLETJE, KNOR, HET WAS EEN VEILIGHEIDSSPELLETJE!
ALS JE WEET HOE HET GAAT, WIL JE ER BESLIST ZELF OOK AAN MEEDOEN!
EN ZO...
GOEIE GRUTJES! ALS KNOR EENMAAL VOOROP LOOPT, KRIJGEN WIJ EENVOUDIG DE KANS NIET HET VAN HEM OVER TE NEMEN!
NEE, EN WE KUNNEN NU NIET MEER VERDWALEN OOK! IK VIND ER NIETS MEER AAN OP DEZE MANIER!
WOLF BETRAPPERD

DE VIJF
EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Timmy keek stomverbaasd toe, toen Liz op haar achterpoten ging staan en om hen heen trippelde.....

George, die hoofdpijn voorwendt, omdat ze niet uit rijden wil gaan in gezelschap van Henrietta, een meisje met wie ze niet best kan opschieten, blijft thuis met Timmy. De anderen ontmoeten op de heide de zigeuners en krijgen ruzie met de vader van Snuif, het zigeunerjongetje. Even later ontdekken ze een door de heide overwoekerde spoorlijn, die hun veel te denken geeft. Op weg naar huis vragen zij zich af, hoe George de dag heeft doorgebracht.

Een nieuw verhaal van DE VIJF, vol spanning en avontuur. Door ENID BLYTON met tekeningen van TED MATHIJSEN

GEORGE had een heel interessante dag gehad. Eerst was ze kapiteln Johnson gaan helpen met het verbinden van Clips voorbeen. De kleine schimmel bleef geduldig staan tijdens de behandeling en George begon sympathie te voelen voor het kleine, lelijke paard. „Dank je, George," zei kapiteln Johnson, die tot grote opluchting van George er niets over gezegd had dat ze niet met de anderen meegegaan was. „Misschien wil je me nu nog even helpen om de hindernissen op te zetten voor de kleintjes. Ze willen graag springen met hun kleine paarden."

George vond het leuk om de kleintjes te leren, hoe ze moesten springen. Ze waren zo trots als een pauw, als ze met hun paardjes over een hindernis gesprongen waren, ook al was die maar een halve meter hoog. Later op de ochtend arriveerde Snuif in gezelschap van een eigenaardig hondje, dat Liz heette. Liz had iets van een spaniel, van een poedel en ook nog iets van een paar andere rassen — maar ze leek het meest op een klein wandelend haardkleedje. Timmy wist niet, hoe hij het had, toen hij dat wandelende kleedje zag; hij ging erbij zitten en het duurde een hele tijd voor hij tot de slotsom was gekomen, dat dat vreemde, wollige geval werkelijk een soort hond was. Toen blafte hij kort en schel, om te zien hoe het grappige beestje zou reageren.

Maar Liz reageerde helemaal niet. Ze had ergens een bot gevonden dat buitengewoon belangwekkend rook. Maar Timmy was de mening toegedaan, dat alle botten binnen een straal van minstens een kilometer van hem waren en van niemand anders. En dus rende hij onmiddellijk naar Liz en liet een waarschuwend gegrom horen. Liz liet het bot onmiddellijk vallen, ging op haar hurken zitten en hief haar pootjes omhoog. Timmy keek verbaasd. Toen ging Liz op haar achterpoten staan en trippelde om Timmy heen.

Timmy snapte er niets van. Zoiets had hij een hond nog nooit eerder zien doen. Of was dit hartje geheel misschien toch geen hond?

Liz merkte wel, dat ze indruk op de grote Timmy had gemaakt en ze ging door met een ander kunstje, dat ze geleerd had in de tijd dat ze bij een circus was. Blaffend ging ze kopje duikelen. Timmy deinsde achteruit. Dat ging te ver. Wat wilde dat dier eigenlijk — op zijn kop gaan staan?

Liz rolde om en om, tot vlak voor de poten van Timmy. Die was zo ver achteruit gegaan als hij maar kon. Liz bleef op haar rug liggen met de poten in de lucht en de tong uit de bek. Ze jankte even zacht en smekend. Timmy hoog zijn kop en snuffelde aan haar poten. Langzaam, heel langzaam begon zijn staart te bewegen — ja, hij kwispelde. Nogmaals snuffelde hij. Liz sprong eensklaps op en danste om Timmy heen. Ze blafte alsof ze wilde zeggen: „Kom! Speel toch met me!"

Timmy liet zich niet langer smeken. Hij speelde met het andere hondje en hij amuseerde zich kostelijk. Toen hij eindelijk moe gespeeld in een zonnig hoekje van het erf ging liggen, nestelde Liz zich tussen zijn voorpoten, alsof ze elkaar al jaren kenden!

Toen George met Snuif uit de stal naar buiten kwam, kon ze haar ogen niet geloven. „Wat heb je nu tussen de voorpoten liggen, Timmy?" zei ze. „Dat is toch zeker geen hond?"

„Dat is Liz," zei Snuif. „Zij ziet kans om met iedere

„Een moole sjaal," zei Snuif. „Het is een zakdoek," zei George.

hond goede maatjes te worden, jongeheer George! Liz! Je bent een aap: Lopen! Lopen!"
Liz rende naar Snuif en ging keurig op haar achterpoten trippelen. George lachte. „Wat een grappig diertje! Net een stukje van een slaapkamerkleedje."
„O, Liz is knap," zei Snuif en streelde zijn hond. „En jongeheer George, wanneer zou ik Clip mogen meenemen, denkt u? Mijn vader is met de andere woonwagens meegegaan en heeft mij bij onze wagen achtergelaten. Het kan me dus niet veel schelen of het vandaag is of morgen — of desnoods overmorgen."
„Tja, vandaag in geen geval, dat is zeker," zei George, die het erg prettig vond dat Snuif haar jongeheer George noemde en geen juffrouw. „Misschien morgen. Hab je geen zakdoek, Snuif? Ik heb nog nooit van mijn leven iemand zo vaak z'n neus horen ophalen als jij."
Snuif wreef met zijn mouw langs zijn neus. „Ik heb nooit een zakdoek," zei hij, „ maar ik heb toch een mouw?"
„Ik vind je een vlezerd," zei George, „ik zal je een zakdoek van mij geven, maar denk araan dat je hem dan gebruikt ook. Ik wil niet dat je zo blijft snulven."
„Ik merk zelf niet dat ik het doe." zei Snuif een beetje boos. „Wat geeft het eigenlijk?"
Maar George was al naar binnen gegaan. Ze haalde een grote witte zakdoek uit haar koffer. Dia was net goed voor Snuif! Ze nam hem mee naar binnen. Hij keek er verbaasd naar.
„Dat is een mooie sjaal," zei hij.
„Nee, helemaal niet. Het is een zakdoek voor je neus," zei George. „Je hebt toch zeker wel een broekzak? Kom — gebruik nu alsjeblieft die zakdoek inplaats van zo te snulven."
„Waar zijn de anderen?" vroeg Snuif en hij stak de zakdoek in zijn zak. „Da hel op, paardrijden," zei George. „Ze hebben beloofd naar mijn woonwagen te komen kijken," zei Snuif. „Vandaag dan toch niet," antwoordde George. „Het zal wel laat worden voor ze terugkomen. Maar ik zal mee gaan kijken. Je bent er toch helemaal alleen, is 't niet?"
George voalde er weinig voor, Snulfs vader te ontmoeten of een van de andere zigeuners. Maar Snuif knikte. „Ja," zei hij, „ik ben alleen in de wagen. Mijn vader is weg, zoals ik al zei."
„Wat gaan jullie toch doen op de hel?" vroeg George, toen ze de wel overstaken en de heuvel opliepen naar de plek waar de woonwagens gestaan hadden. Nu stond er nog maar één — die van Snuif.
„Spelen," zei Snuif en haalde zijn neus op. George gaf hem een opstopper.
„Zeg, hé! Waar heb ik je die zakdoek voor gegeven? Laat het nou. Het werkt op m'n zenuwen!"
Snuif gebruikte onmiddellijk zijn mouw, maar gelukkig zag George dat niet. Ze waren intussen bij de woonwagen aangekomen en George keek naar binnen. Ze was met haar gedachten nog bij het antwoord, dat Snuif even tevoren op haar vraag had gegeven.
„Je zei, dat jullie gaan spelen op de hei. Maar wat doet je vader dan — en je oom en je grootvader en de andere mensen? Ik begrijp niet wat ze daar moeten doen: er woont daar niemand: er is niet eens een boerderij waar

„Langs deze weg zijn we gegaan, in de richting van die stok . . ."

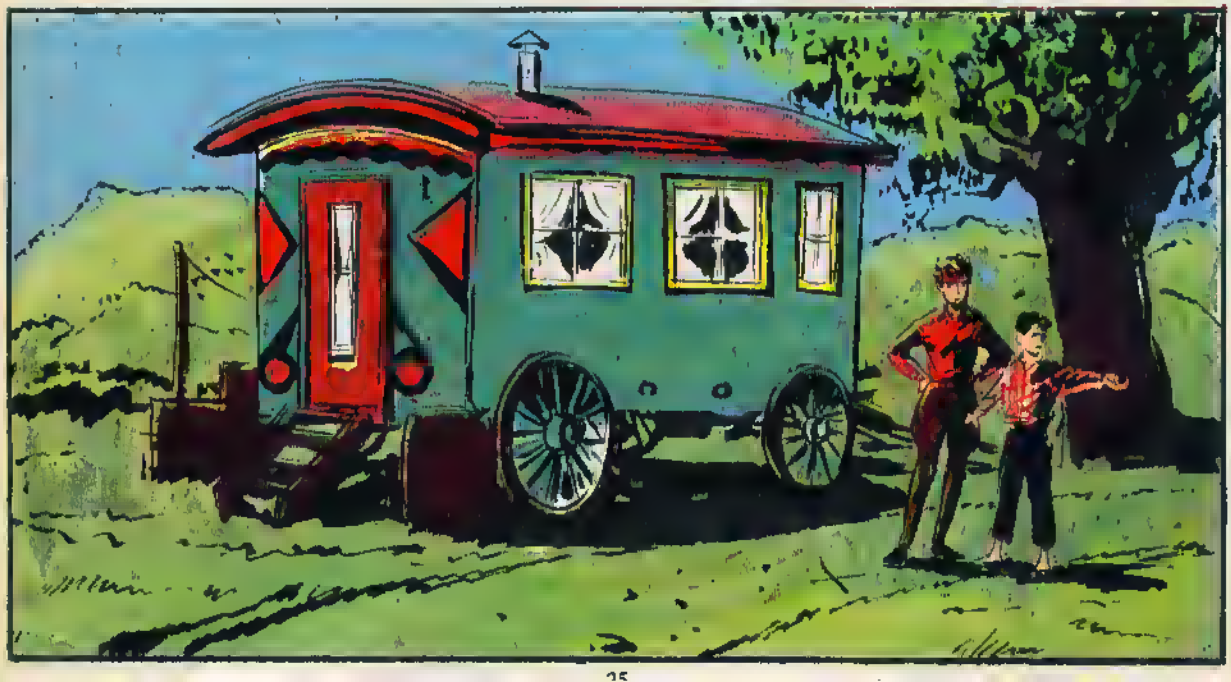

ze melk en eieren kunnen kopen." Snuif zweeg als een oester. Hij wilde zijn neus ophalen, maar bedacht zich bijtijds. Met zijn lippen koppig op elkaar geperst keek hij George aan. „Kapitein Johnson heeft me verteld dat jullie met je woonwagens om de drie maanden naar de hei trekken," zei George ongeduldig. „Waarom doen jullie dat? Daar moet toch een reden voor zijn?" „O," zei Snuif en keek langs haar heen, „we maken klerenhangers — manden en..."

„Ja, dat weet ik wel! Alle zigeuners maken dingen die ze verkopen kunnen. Maar je hoeft toch niet naar een verlaten heide te gaan om zulke dingen te maken, dat kun je evengoed in een dorp doen, of op een weiland bij een boerderij. Waarom zoeken jullie de eenzaamheid van de heide op?"

Snuif gaf geen antwoord, maar boog zich over enkele takjes heen, die op een bepaalde manier tegen elkaar gelegd waren op het pad naast zijn woonwagen. George zag de takjes ook en vergat haar vraag.

„O, dat is nu een teken?" riep ze uit. „Een echte zigeunerboodschap! Wat heeft het te betekenen?"

Twee stokjes, een lang en een kort lagen keurig over elkaar in de vorm van een kruis. Een eind verder op het pad lagen vier stokjes achter elkaar, allemaal in dezelfde richting. „Ja," zei Snuif, blij dat hij van onderwerp kon veranderen.

„Ons bed! Daar slapen we met z'n allen in!"

„Dat is onze manier om mensen, die na ons komen, dingen te zeggen. Zie je die stokjes in de vorm van een kruis? Dat betekent, dat we langs deze weg gegaan zijn — in de richting van de langste stok."

„O," zei George, „maar dat is heel eenvoudig. En die vier rechte stokjes, die allemaal in dezelfde richting wijzen — wat betekenen die?"

„Die geven aan dat we met woonwagens gegaan zijn," zei Snuif. „Kijk — vier stokjes — vier woonwagens — in die richting!"

„O ja," zei George. Ze nam zich voor, de zigeunertekens goed te onthouden en er later op school mee te geuren. „Zijn er nog meer van zulke tekens, Snuif?"

„O ja, een heleboel," zei de jongen. „Als ik wegga, bijvoorbeeld — dan laat ik dit teken achter." Hij plukte eerst een groot blad van een boom en toen een klein. Hij legde ze naast elkaar op de grond en legde er stenen op, zodat ze niet konden wegwaaien.

„Wat heeft dat nu te betekenen?" vroeg George.

„Dat is ook een boodschap: mijn hondje en ik zijn ook met de woonwagen weggegaan," zei Snuif. Hij nam de bladeren weer op. „Als mijn vader me kwam zoeken en hij zou die bladeren zien, dan zou hij weten dat ik weggegaan was met mijn hond. Het is heel eenvoudig: het grote blad voor mij — het kleine blad voor mijn hond!"

„Ja," zei George en knikte. „Ik vind het leuk. Maar laten we nu eens naar de woonwagen gaan kijken."

Het was een ouderwetse wagen, hij was niet erg groot en had hoge wielen. Aan de voorkant waren een trapje en een deur. De bomen lagen op de grond te wachten tot Clip zou terugkomen. De wagen was zwart met hier en daar rode figuren. George ging het trapje op. „Ik ben weleens vaker in een woonwagen geweest," zei ze, „maar nog nooit in een zoals deze."

Ze keek nieuwsgierig naar binnen. Ze kon niet zeggen dat het er erg schoon uitzag, maar zo vuil als ze verwacht had toch ook weer niet.

„Het stinkt binnen niet, hè?" zei Snuif snel.

„Ik heb de wagen vandaag nog schoon gemaakt — want ik dacht dat jullie allemaal op bezoek zouden komen. Achterin de wagen staat ons bed. Daar slapen we met z'n allen in."

George keek naar het grote bed, dat van wand tot wand reikte achter in de woonwagen en dat bedekt was met een fel gekleurde sprei. In haar verbeelding zag ze de hele familie daar al bij elkaar liggen. Enfin, in de winter zouden ze het in ieder geval niet koud hebben!

„Is het in de zomer niet verschrikkelijk warm om in zo'n kleine woonwagen te slapen?" vroeg George.

„O nee — want dan slaapt m'n oom er alleen maar in," zei Snuif en haalde vlug even zijn neus op, voor George er iets van merkte. „De anderen en ik slapen dan onder de woonwagen. We hebben dan geen last van de regen. Weet je, het is erg gezond om in de openlucht te slapen. Jammer, dat je het 's winters niet doen kunt en we met z'n allen in dat bed moeten kruipen."

„Bedankt, dat je me zoveel hebt laten zien," zei George.

Ze keek nog even naar de kasten, de kleine stoelen en de tafel.

„Hoe jullie er allemaal in kunnen, is me een raadsel."

Ze ging niet naar binnen. Ondanks de verzekering van Snuif dat hij de wagen die morgen nog had schoongemaakt, hing er nog steeds een eigenaardig luchtje!

In haar hart vond George het maar wat fijn, dat ze niet tot de zigeuners behoorde. Niet dat ze bepaald onzindelijk waren, maar helemaal..... nee, hoor!

„Kom morgen maar weer naar ons toe, Snuif," zei ze toen ze het trapje afliep. „Misschien is Clip dan weer genezen. En Snuif — vergeet nu niet dat ik je een zakdoek heb gegeven."

„Nee, ik zal het niet vergeten," zei Snuif trots. „Ik zal heus wel zorgen dat hij niet vuil wordt, beste George!"

En zo is George veel van Snuif te weten gekomen. Hoe de Vijf daarvan gebruik maken, kun je de volgende week lezen!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

ONS EIGEN HUISJE

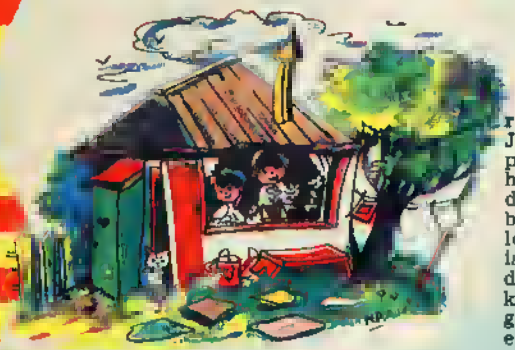

We hebben een hulsje,
Een echt eigen huisje,
Met stoeltjes, een tafel,
Een lamp en een mat,
Daar zijn we samen,
Mijn zus, ik en broertje
En nog een logé,
Dat is omaatje's kat.

Wij wonen in 't huisje
En koken ons potje
Op zusjes fornuisje
Zo fijn als 't maar kan.
Ik kook er het eten
En zus stoft de kamer,
Want stoffen en poetsen
Is niets voor een man.

Klein broertje, de baby,
Speelt dan voor visite.
We geven hem lekkers
En melk in een kroes,
Soms wil hij gaan slapen,
Maar niet in zijn bedje,
Nee, lekker in 't mandje
Bij omaatje's poes!

HEB JE DIE AL?

Een jubileumzegel uit Engeland is iets heel bijzonders, want in tegenstelling tot een heleboel andere landen, worden in Engeland slechts zelden speciale postzegels uitgegeven. Het feit, dat het dit jaar driehonderd jaar geleden is, dat in Engeland de staatspostdienst werd opgericht, vond men echter wel de moeite waard om er een zegeltje voor uit te geven. We hebben je als eens verteld dat brieven heel vroeger te voet werden overgebracht. Al spoedig ging echter het paard een grote rol spelen bij het postvervoer. Je ziet hier zo'n postbode te paard. Hij blaast op de posthoorn, zodat iedereen kan horen dat de post in aantocht is. Links bovenaan op de zegel staat de letter C met een II er bij. Dit is een herinnering aan het feit dat onder de regering van koning Karel (Charles) II de Engelse postdienst — toen de allereerste ter wereld — in het leven werd geroepen.

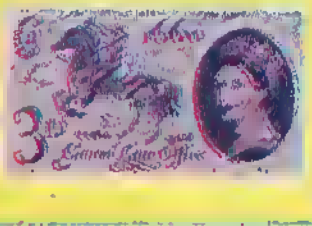

PLANTJES IN PLASTIC

Plantjes, die een poosje je goede zorgen moeten missen, omdat je enkele dagen weg bent, kun je het best als volgt behandelen. Zet de plant met pot en al in een bak met lauw water en laat hem daarin staan tot de aarde geheel doordrenkt is. Zet de pot daarna op een schoteltje en leg een paar kleine stukjes natte spons op de aarde. Vouw nu een stuk soepel doorschijnend plastic om de plant en de pot. Bind het plastic van boven met een draad dicht. In zo'n plastic huis kunnen de planten heel goed op de vensterbank blijven staan, als ze maar uit de zon staan.

EIGEN RADIOSTATION

Een jonge Nederlander, die geruime tijd geleden naar Californië emigreerde, had altijd al een radiozender willen hebben om hiermee een eigen programma uit te zenden. Dankzij de medewerking van een plaatselijk Amerikaans radiostation is deze wens in vervulling gegaan en nu klinken er op bepaalde tijden op de toegewezen golflengte, 860 meter, in Californië Nederlandse klanken door de lucht en wordt er in het Nederlands omgeroepen. Er zijn een heleboel mensen daar afkomstig uit de lage landen bij de Noordzee, die graag naar dit programma luisteren. Het meest verrast zijn de opvarenden van Nederlandse schepen, die in de Indische Oceaan in de buurt van Amerika varen en opeens een Nederlands programma over de radio te horen krijgen!

PANTER KOOS PARIJS

Een rijke mijnheer in Frankrijk kocht op zekere dag een jong pantertje omdat hij het zo'n reuze lief dier vond. „Het is net een grote poes," zei hij.
Alles ging goed, tot de panter, die de naam Zoema kreeg, volwassen was. Toen werd het dier werkelijk een beetje lastig op de Parijse flat van zijn baas, zodat deze besloot hem in een oerwoud los te laten.
En daarom gingen heer en panter scheep naar Zuid-Amerika. In het oerwoud kreeg Zoema de vrijheid, maar.... hij ging geen stap van zijn baas vandaan.
In vijf verschillende oerwouden heeft die Franse mijnheer geprobeerd zijn Zoema kwijt te raken, maar tevergeefs. De panter rende steeds zijn baas achterna, als die er vandoor wilde gaan. Onverrichterzake keerde het gezelschap naar Frankrijk terug. Of Zoema zijn baas beloofd heeft dat hij in de huiskamer niet meer zo lastig zou zijn, weten we echt niet....

ALLES LEKKER UITSTELLEN

Hollen, rennen, jagen, jachten! Dat is Amerika! Maar stop.... er is een aantal mensen, die het héél kalm aan doen en alles zoveel mogelijk uitstellen. Deze Amerikaanse „club der uitstellers" vierde pas in juni het kerstfeest. In de zaal waar het feest gegeven werd, waren enige kerstbomen neergezet; de versiering er van had men echter uitgesteld. Natuurlijk kwamen alle gasten veel te laat aanzetten, gelukkig maar, want de gerechten voor het diner van acht uur waren pas ver na middernacht gereed. Het einde van het feest werd ook steeds maar uitgesteld en zo gingen ze pas laat in de middag van de volgende dag voldaan naar huis....

TOM POES EN DE TRILLINGS

DOOR DE VREEMDE TRIL-UITVINDING VAN PROFESSOR PRLWYTZKOFSKI WAS HEER BOMMEL ONZICHTBAAR GEWORDEN. HIJ WILDE GRAAG ZO GAUW MOGELIJK WEER NORMAAL WORDEN, MAAR DAARIN KON ALLEEN DE PROFESSOR HEM HELPEN EN DIE WAS INMIDDELS DOOR DE SCHURK BUL SUPER ONTVOERD.

ZO SNEL HIJ KON HAASTTE TOM POES ZICH NAAR DE ATOOMTRILLING-FABRIEK, DIE BUL-SUPER MET DE GESTOLEN UITVINDING HAD GESTICHT. HIJ MAAKTE ZICH ONGERUST OVER HEER BOMMEL, DIE AL VOORUIT GEGAAN WAS.

HEER OLLIE HAD ER NIET ALLEEN OP AF MOETEN GAAN. HIJ DENKT, DAT HIJ IEDEREEN AAN KAN; NU HIJ ONZICHTBAAR IS, MAAR STRAKS MAAKT HIJ NOG ONGELUKKEN.

TAXI! NAAR DE SUPER-FABRIEKEN! DUBBEL TARIEF ALS JE VLUG BENT!

INTUSSEN ONTVING BUL SUPER DE VERSLAGGEVERS, SCHEPTE OP OVER ZIJN NIEUWE FABRIEK EN DEED NET ALSOF HIJ ALLES ZELF HAD UITGEVONDEN.

HEEFT U DIE NIEUWE TRILLING HELEMAAL ALLEEN UITGEVONDEN PROFESSOR SUPER? WAT KNAP! MAAR ... EH ... NEEM ME NIET KWALIJK, IK MEENDE, DAT PROFESSOR PRLWYTZKOFSKI AL EERDER EEN DERGELIJKE UITVINDING HAD GEDAAN.

DIE PRL ..., EH ... PLOFSKI IS EEN PRUTSER, DIE ALLEEN MAAR KLEINE PROEFJES NEEMT. IK PAK DIE DINGEN GROTER AAN MET HELE FABRIEKEN EN ZO. ZAKEN ZIJN ZAKEN, OOK ALS JE PROFESSOR BENT.

EVEN LACHEN PROFESSOR!

DIE TRIL-UITVINDING VAN ME IS GEBASEERD OP ... EH... HOOG-FREQUENTE... ... EH... OP TRILLINGEN. DIE TRILLINGEN ZIJN ...EH... DAAR KUN JE RARE DINGEN MEE DOEN.
LET MAAR OP.
DIT IS EEN TRIL-KANON. ALS JE DAT OP IETS RICHT, VERDWIJNT HET; TOT PUINPOEIER GETRILD, SNAP JE? DAT ZAL IK EENS LATEN ZIEN. IK BEGIN MET EEN STEEN...
LUIPS!
DAAR HEB JE VAST EEN STEEN, SCHURK! EN NU ZAL IK JOU EENS LATEN TRILLEN.. VOOR DE KRACHT VAN EEN ON-ZICHTBARE BOMMEL!
WA'S DAT?!
HELP! EEN ONZICHTBARE KRACHT!
ZO, HEER OLLIE IS DUS AANGEKOMEN EN HIJ SCHIJNT AL AARDIG AAN DE GANG TE ZIJN!
IN DE FABRIEK KLONKEN BENAUWDE KRETEN VAN SUPER. HAASTIG GING TOM POES OP DAT GELUID AF.

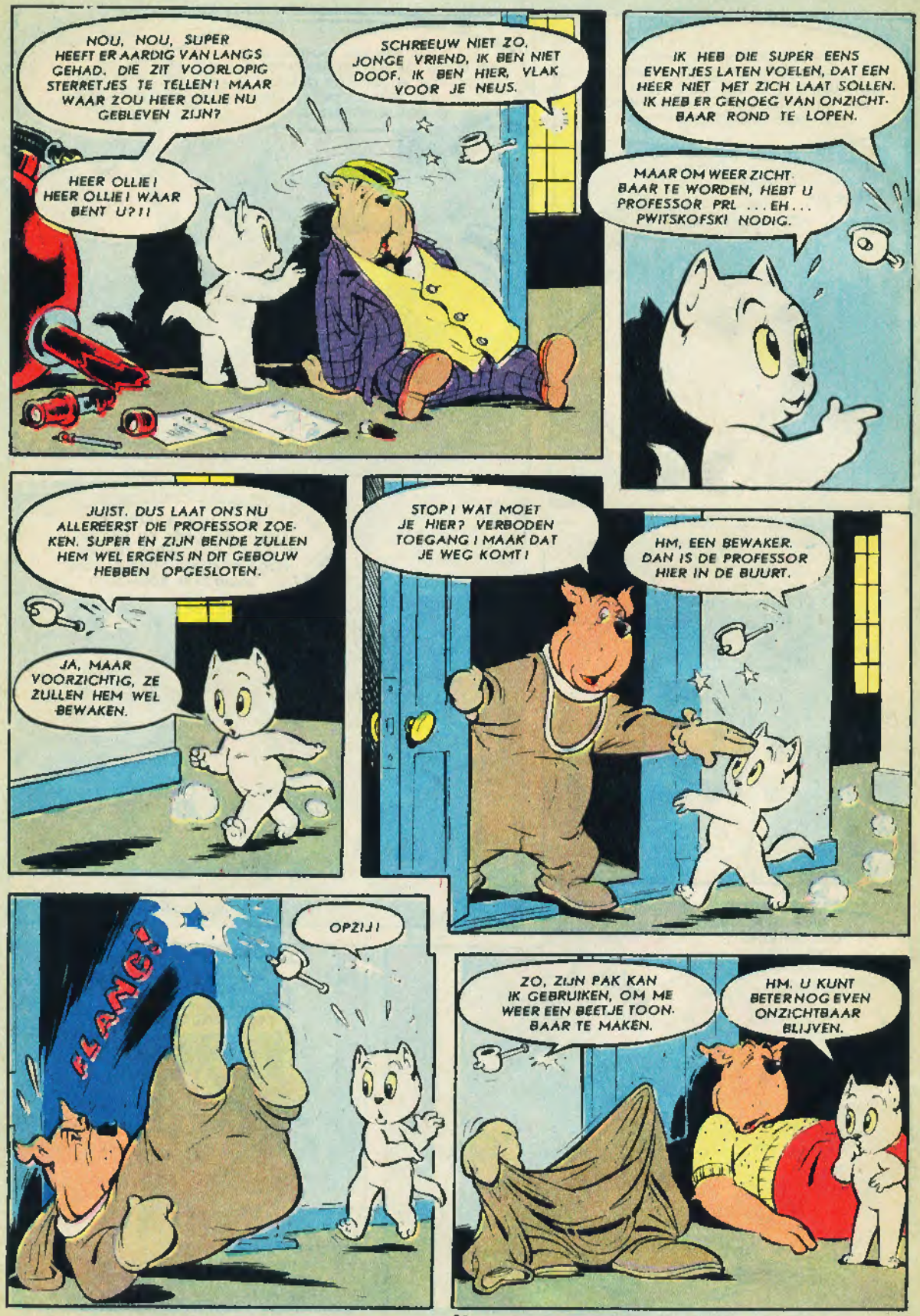
NOU, NOU, SUPER HEEFT ER AARDIG VAN LANGS GEHAD. DIE ZIT VOORLOPIG STERRETJES TE TELLEN! MAAR WAAR ZOU HEER OLLIE NU GEBLEVEN ZIJN?
SCHREEUW NIET ZO, JONGE VRIEND, IK BEN NIET DOOF. IK BEN HIER, VLAK VOOR JE NEUS.
HEER OLLIE! HEER OLLIE! WAAR BENT U?!!
IK HEB DIE SUPER EENS EVENTJES LATEN VOELEN, DAT EEN HEER NIET MET ZICH LAAT SOLLEN. IK HEB ER GENOEG VAN ONZICHTBAAR ROND TE LOPEN.
MAAR OM WEER ZICHTBAAR TE WORDEN, HEBT U PROFESSOR PRL ... EH ... PWITSKOFSKI NODIG.
JUIST. DUS LAAT ONS NU ALLEREERST DIE PROFESSOR ZOEKEN. SUPER EN ZIJN BENDE ZULLEN HEM WEL ERGENS IN DIT GEBOUW HEBBEN OPGESLOTEN.
JA, MAAR VOORZICHTIG, ZE ZULLEN HEM WEL BEWAKEN.
STOP! WAT MOET JE HIER? VERBODEN TOEGANG! MAAK DAT JE WEG KOMT!
HM, EEN BEWAKER. DAN IS DE PROFESSOR HIER IN DE BUURT.
OPZIJ!
KLANG!
ZO, ZIJN PAK KAN IK GEBRUIKEN, OM ME WEER EEN BEETJE TOONBAAR TE MAKEN.
HM. U KUNT BETER NOG EVEN ONZICHTBAAR BLIJVEN.

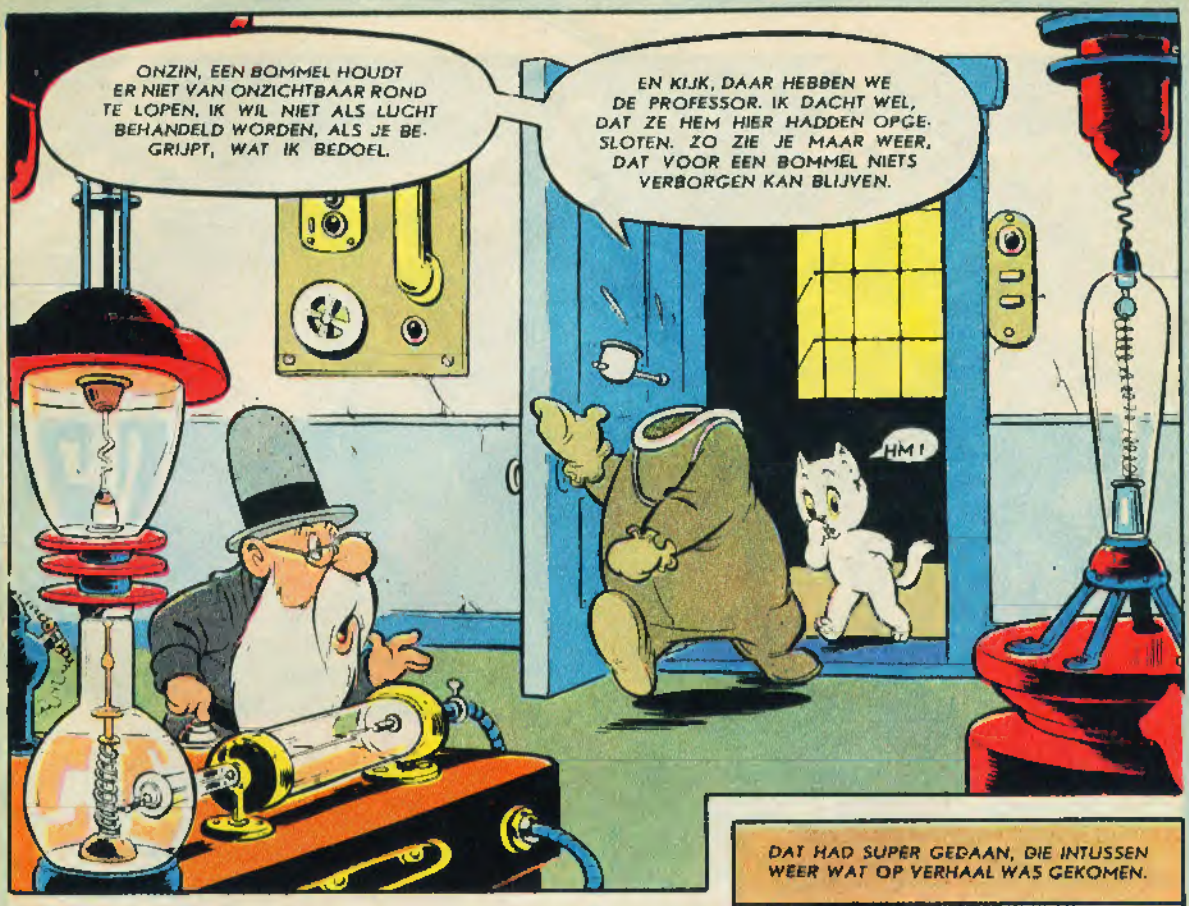

DAT HAD SUPER GEDAAN, DIE INTUSSEN WEER WAT OP VERHAAL WAS GEKOMEN.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan zf te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

HOERA, HET WINTERBOEK!

Heb je weleens van het WINTERBOEK gehoord? Dat is een boek vol met de spannendste verhalen, de grappigste plaatjes en de leukste versjes, raadsels, spelletjes enz., die je ooit in een boek hebt gezien.
En weet je: alle plaatjes zijn nu gedrukt in de mooiste kleuren, net als in een kleurenfilm. Wat zou het fijn zijn, als jij zo'n boek zou krijgen! Nou, wie weet, wees thuis maar heel lief en doe op school goed je best. Misschien verrast vader of moeder je dan met dat prachtige WINTERBOEK.